

Datum vergadering : 12 maart 2019

Aanwezig

Commissieleden:

Leefbaar 3B : Henk Meester, Georgine Zwinkels
VVD : Mauriel van As, Eric Kampinga, Matthijs Machielse
CDA : Hans van der Stelt, Charles van Harn
WIJ Lansingerland : Jan Jumelet, Jan Alsemgeest
CU : Jurjen Dieleman
D66 : Michiel Muis, Ronald van der Stad
GroenLinks : Ivana Citterbartova, Menno Duk
PvdA : Sam de Groot, Valmir Xhemali

Voorzitter : Nelleke Bouman

Commissiegriffier : Kartinie van Hoorn

Wethouders : Simon Fortuyn en Kathy Arends

Afwezig

CU : Arjen Hofman
Leefbaar 3B : Jan Pieter Blonk

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter opent de vergadering om 20.00 uur en heet aanwezigen welkom. Een aantal onderwerpen op de agenda staat in ruime belangstelling; een ieder op de publieke tribune van harte welkom. Bericht van verhindering is ontvangen van de heer Hofman en de heer Blonk.

2. Insprekers

Er hebben zich vier insprekers gemeld, allen inzake het kader recreatieschap Rottemeren:

1. De heer Van Dijk;
2. De heer Van Lien;
3. De heer Scheublin;
4. Mevrouw Hommes.

Inspreker 1:

De heer Van Dijk wil de raadsleden hartelijk danken voor deze mogelijkheid om hen toe te spreken. Hij is sinds zijn negende jaar woonachtig in recreatieschap Rottemeren, directeur van Artihove en hij vertegenwoordigt Vidaa. Een korte introductie over Artihove en Vidaa. Artihove is een bedrijf, dat sinds 1988 gevestigd is aan de Hoeksekade in het recreatiegebied. Zonder enige vorm van subsidie heeft men zich staande gehouden met de verkoop van kunst en kunstzinnige geschenken. Naast de gallery en beeldentuin, die open gesteld wordt voor publiek, is hier sinds 5 jaar Vidaa bij gekomen. Dit is een horecalocatie, waar naast vergaderingen trouwerijen gegeven worden. De aanleiding voor deze inspraak is het ter discussie stellen van een onderdeel van het adviesdocument Ruimte voor een groenblauwe toekomst, kader en koers voor recreatief landschapspark Rottemeren. In het document wordt gesproken over de mogelijkheid voor ondernemers in het recreatiegebied om kleinschalige overnachtingsmogelijkheden aan te bieden. Voor zijn bedrijf, Artihove Vidaa, voor andere ondernemers en voor bezoekers van het recreatiegebied zou een mogelijkheid tot overnachten een zeer welkome aanvulling zijn voor het recreatieschap Rottemeren. Omdat echter de schaal van het aantal overnachtingseenheden per locatie zeer veel invloed heeft op een haalbare exploitatie, zou hij als ondernemer de term kleinschalig met de commissie willen bespreken. Anders gesteld: bij een te klein aantal overnachtingseenheden is het niet mogelijk een dergelijke activiteit winstgevend te krijgen, althans, in zijn ogen. Alvorens hiertoe te komen, wil hij uiteenzetten waarom overnachtingen van toegevoegde waarde zijn voor het gebied. Waarom overnachten in het recreatiegebied? Een overnachtingsmogelijkheid is een onmisbare functie voor veel bezoekers in het recreatiegebied. Het vult een praktische, bijna elementaire behoefte in. Het versterkt de exploitatiebegroting van ondernemers, die overnachting gaan aanbieden, en geeft hen de mogelijkheid hiermee het totaalproduct wat ze bieden

te kunnen verbeteren, met als gevolg ook betere producten voor de lokale recreanten. Het verhoogt de verblijfsduur van recreanten in het gebied, hetgeen positief is voor alle ondernemers in het gebied, en het geeft hen gelegenheid de producten die zij bieden te verbeteren. Ook hiervoor geldt, dat het ook voor de lokale recreanten ten goede komt. Het geeft zowel bedrijf als particulieren van omliggende gemeenten de mogelijkheid internationale gasten lokaal onder te brengen. Graag wil hij voorop stellen, dat hij als ondernemer, maar ook als inwoner van het recreatiegebied, de rust, de stilte en de natuur van het gebied enorm kan waarderen. Hij wil dan ook niets liever dan dat dit behouden blijft. Echter, hij ziet mogelijkheden om, mits voldaan aan bepaalde voorwaarden, zowel overnachtingen te laten toestaan, een exploitabel aantal overnachtingseenheden, als de rust, stilte en natuur te kunnen blijven bewaren. Vanuit Artihove Vidaa wil hij vragen de term kleinschalig te evalueren en genuanceerd te specificeren. Een voorbeeld van zo'n specificatie zou kunnen zijn: kleinschalig, 30 tot 40 overnachtingseenheden maximaal, is mogelijk onder voorwaarden dat de nieuwbouw CO2 neutraal is en compleet opgaat in het landschap, het de bestaande recreatieve mogelijkheden versterkt. Midden, 40-60 overnachtingseenheden, is mogelijk onder voorwaarden dat het een aanpassing van de bestaande bebouwing betreft, de herbouw CO2 neutraal is en compleet opgaat in het landschap, het de bestaande recreatieve mogelijkheden versterkt, het in één van de aangewezen bestaande hotspots van het recreatiegebied is, het geen hotel of vakantiepark is, het niet leidt tot meer verkeersbewegingen in het recreatiegebied. Grootschalige overnachtingseenheden en meer zijn wellicht niet mogelijk. Wellicht zijn ze mogelijk als ze verdeeld worden over meerdere locaties in het gebied. Hij heeft nog wat visuals bij zijn inspraak gevoegd, waarbij een voorstel door een architect gemaakt is, met als letterlijke opdracht: zorg dat er iets CO2 neutraal ontwikkeld wordt, waarbij de bebouwing totaal opgaat in het landschap. Dit is een onderdeel van deels een bestaande bebouwing van Artihove, die zo gecreëerd is. Daaronder is het zijaanzicht te zien. Omdat Artihove naast de golfbaan gesitueerd is, is het van belang dat er niets uitsteekt en dat de heuvelachtige omgeving letterlijk wordt doorgetrokken in de gebouwen. Dat is hier ook te zien. Het derde plaatje laat de hotspots zien in het recreatiegebied. Daar maakt Artihove gelukkigerwijs ook deel van uit. Kader en koers voor recreatieschap Rottermeren, dat is overgenomen, dat is eigenlijk zijn bron. Met het toepassen van een genuanceerde specificatie van de term 'kleinschaligheid' worden ondernemers uit het recreatiegebied de mogelijkheid verschaft om plannen te maken om het recreatiegebied nog aantrekkelijker te laten zijn. Hun insteek is om mogelijke ontwikkelingen in gang te zetten met oog voor de maatschappij. Artihove Vidaa gaat graag met diverse actoren, burgers, collega-ondernemers, gemeente Lansingerland, Staatsbosbeheer en belangenverenigingen in gesprek om tot een ontwikkeling te komen wat een verrijking voor een ieder zal zijn. Dank voor tijd en aandacht.

De heer Alsemgeest bedankt inspreker voor zijn inspraak. Hij denkt dat men een beetje verschilt, inspreker, de gemeente en hij zelf misschien ook wel. Hij wil graag weten wat inspreker kleinschalig vindt. Wat hij zelf kleinschalig vindt, is een bed and breakfast. De heer Van Dijk heeft getracht dat te omschrijven. De kleinschalige variant omschrijft hij als: 30 tot 40 overnachtingseenheden. Bed and breakfast is ook kleinschalig, want dat valt daar onder, maar dat is eigenlijk niet exploitabel. Of moeilijk exploitabel.

De heer Muis bedankt inspreker voor de inspraak. Vorig jaar is er in aanloop naar dit plan een stakeholders bijeenkomst geweest. Heeft inspreker daar toen ook zijn plannen ingebracht? De heer Van Dijk zegt: nee. De heer Muis vindt dit jammer. Heeft hij op andere manieren geprobeerd zijn plannen aan het bestuur van het recreatieschap te presenteren. De heer Van Dijk zegt in gesprek geweest te zijn met het recreatieschap, Staatsbosbeheer eigenlijk. Aan hen is dezelfde vraag gesteld: wat is kleinschalig? Maar daar konden ze geen antwoord op geven. Dat is de reden waarom hij hier staat, want hij heeft begrepen dat vanuit deze omgeving het plan bekrachtigd gaat worden. Hij is eigenlijk bang dat hij voor een fait accompli staat en niet meer in gesprek kan gaan over wat kleinschalig is.

De heer Meester begrijpt, dat inspreker kleinschalig definieert als 30 tot 40 overnachtingseenheden. Is dat in zijn ogen rendabel te maken? De heer Van Dijk zegt dat dat rendabel te maken is. Het houdt niet over. Hij geeft veel trauwerijen, in combinatie met een bed and breakfast zou dat niet gaan. Maar 30 tot 40 overnachtingseenheden zouden exploitabel moeten kunnen zijn.

De heer Van Harn bedankt voor het inspreken. Waar moet hij aan denken, als hij het plaatje ziet? Zijn dat kleine, losse huisjes, die naast elkaar staan? Of is het toch één groot geheel? De heer Van Dijk legt uit, dat het van de ene kant bezien open ligt. Van de andere kant bezien is het een soort heuvel, eigenlijk helemaal dicht, zodat het zijaanzicht ook aandoet als een heuvel. Dit zijn inderdaad losse units. Het aantal zou hij niet weten, want het is een voorstel van de architect geweest. Het zou minder dan 30-40 eenheden kunnen zijn. Het is de bedoeling dat het appartement-achtige verblijven gaan worden, omdat hij zelf niet de ambitie heeft om een hotel met restaurant erbij te hebben. Hij wil vooral mensen die komen trouwen, of de gasten van hen, de mogelijkheid bieden om te overnachten, zodat ze niet 's

avonds naar huis hoeven te rijden. De heer Van Harn begrijpt dat hij dit graag geprojecteerd zou zien op zijn eigen gebied. De heer Van Dijk bevestigt dat dit een projectie van zijn eigen gebied is. Ja. Hier wil hij aan toevoegen, dat het niet alleen voor hem goed zou zijn, maar ook voor de golfbaan Rottebergen, die ernaast zit of Outdoor Valley, die tegenover hem zit. Het is een hotspot met diverse bedrijven, die activiteiten bieden, die ook overnachtingsmogelijkheden vragen. Hij zou daar een hele goede rol in kunnen vervullen.

Inspreker 2:

De heer Van Lien heeft wat voor verwarring gezorgd, door te berichten dat hij niet zou komen inspreken, maar bij nader inzien was het toch niet te overkomen, dat hij hier zou moeten zijn, want dit een zo belangrijk onderwerp voor de vereniging, dat kan hij niet zomaar laten schieten. Hij zou graag wat willen toevoegen op de digitale reactie op het bovenvermelde stuk. Dit heeft te maken met de toch wel bijzondere inhoud van deze notitie, die vooral oogt als een mooie visie op een deels verre toekomst, maar niet meer dan dat. Zonder uitvoeringsagenda lijkt het niet mogelijk om het te accepteren als een kaderstellend stuk. Voor het eerst wordt er in een openbaar stuk aangegeven, dat er bij het Rottemerengebied sprake is van natuurontwikkeling, zelfs natuurparels genoemd. Het is hem nooit gelukt, dat in een bestemmingsplan voor één van de onderdelen van dit gebied natuurontwikkeling als belangrijke bestemming werd opgenomen. Categorisch is dat geweigerd, alsof er een soort angst voor het woord natuur bestond. De gemeenschappelijke regeling van het schap 2018 doet er helemaal niet moeilijk over. Drie belangen moet het schap behartigen: openlucht recreatie, natuurbescherming en het bewaren en bevorderen van natuur- en landschapsschoon. Dat lijkt hem helder en duidelijk. Hij vroeg die aanvulling van bestemming indertijd niet als buitenstaander, die van een afstand dit gebied bekeek, maar omdat de organisatie al jarenlang fysiek in het gebied zelf aan het werk was, met het doel om er wat moois van te maken, maar zeker ook om de natuurwaarde te vergroten. De natuurparels zijn daarvan het bewijs. Sinds een jaar of 10 is het één van de grote vrijwilligersorganisatie, elke donderdagochtend en eens in de maand ook op een zaterdag en gaat men met een forse groep mensen aan de slag om bijvoorbeeld de biodiversiteit te vergroten door zoveel mogelijk biotopen te creëren. Er wordt gemaaid en gezaagd om gebieden open te houden. Er worden stroken ingezaaid met bloemrijke mengsels om de bijen een plezier te doen. Er worden wilgen geknot en hout(..) aangelegd om maar wat te noemen. Vergoedingen die ze krijgen voor het natuurwerk worden niet besteed aan de vereniging om de broek op te houden, maar gaan in een fonds, waaruit investeringen gedaan worden in het gebied. Alles in samenspraak met Staatsbosbeheer. Hij vraagt daarom hen dringend te steunen bij hun poging om te bereiken dat verdergaande natuurontwikkeling in het recreatieschap Rottemeren een hoofddoel wordt in overeenstemming met de gemeenschappelijke regeling van het schap. De ambities 1 en 2 noemen allerlei prachtige voornemens en mogelijkheden, maar maak het concreet. Draag het bestuur op om het met voorrang te doen in de uitvoeringsagenda, bijvoorbeeld door delen van het gebied een specifieke natuurbestemming te geven. Het Hoekse Park zou daar heel erg geschikt voor zijn. Daarnaast ook een specifieke vorm van beheer, de Eendrachtspolder bijvoorbeeld, een prachtig plasdrasgebied. Dan wordt er wat gedaan aan de achteruitgang van natuur. Hij is bereid, voor zover het in het vermogen van de vereniging ligt, daar op allerlei manieren aan mee te werken. Dit was het tot zover.

De heer Muis bedankt de heer Van Lien. Hij was wel bij de stakeholdersbijeenkomst vorig jaar. De heer Van Lien zegt dat één keer iemand aanwezig is geweest, niet hij persoonlijk. De heer Muis vraagt of het bij die bijeenkomst duidelijk was wat er met zijn input zou gebeuren en hoe hij daarover teruggekoppeld zou worden. De heer Van Lien zegt: nee. Van degenen die daar geweest zijn heeft hij niet begrepen dat er een dergelijk stuk uit voort zou komen. Dat was niet duidelijk, nee. Eigenlijk is er nauwelijks een begrip bij hen, dat er iemand bij geweest is, hoewel ze er wel aanwezig waren, maar de discussies hebben niet duidelijk gemaakt dat het echt om dit stuk zou gaan.

De heer Van Lien wil alle aanwezigen, de hele raad en ook de griffie, willen uitnodigen voor een bezoek aan zijn vereniging. In de maand mei graag, de mooiste tijd van het jaar. Er kan dan een presentatie gegeven worden over hun natuurwerk, maar ook kan een bezoek gebracht worden aan één van de mooiste delen, de wiebertjes. De voorzitter zegt dat dit genoteerd wordt. Als er belangstelling is, wordt het geregeld.

Inspreker 3:

De heer Scheublin spreekt namens de stichting Rotteverband. Hij vraagt aandacht voor de nota Ruimte voor groenblauwe toekomst, kader en koers voor recreatief landschapspark Rottemeren, die de raad ter vaststelling is aangeboden. Hierna noemt hij dat 'het kader'. De stichting Rotteverband vertegenwoordigt een aantal bewonersverenigingen in en rondom het Rottemerengebied en staat voor een recreatiegebied waarin natuurwaarden en ontspanning in de open lucht in een natuurlijke omgeving centraal staan. Reeds in de eerste zinnen van het kader wordt het belang hiervan onderstreept met de constatering dat de verstedelijkingsdruk in deze omgeving hoog is, dat meer inwoners in de regio een toenemende

recreatievraag betekent en dat de functie van groen en recreatiegebieden in een aldoor verstedelijkte omgeving in de toekomst steeds belangrijker wordt voor woon- en leefklimaat. Behoeft wordt dus geconstateerd aan ontstressing in een toenemend verstedelijkt gebied. De groene ruimte, die de Rottemeren biedt, dient dus bij te dragen aan een aangename, gezonde en natuurlijke leefomgeving. Dat staat haaks op meer drukte en dat is waar de stichting zorgen om maakt. De stichting vraagt een zorgvuldige afweging tussen ontspannen en rustgevende natuur enerzijds en actieve, sportieve ontspanning anderzijds. Dit kader biedt echter geen afwegingskader voor deze belangen, maar ademt meer de sfeer van 'alles moet kunnen'. Wat ook zorgen baart, is dat de besluitvorming in de raad tevens het sluitstuk is van de besluitvorming in deze. De verdere uitwerking in visie, ontwikkelingsplan, uitvoeringsprogramma wordt volledig in handen gelegd van het recreatieschap. In het schema op blz.37 staat voor de gemeente een rol vermeld als toetser. Maar waar aan kan worden getoetst? Met dit kader kan men alle kanten op. Men houdt er niets mee tegen. Dus de democratische controle op de verder ontwikkeling eindigt bij dit kader, wat nauwelijks inkadert. Gemeenteraden komen pas weer aan bod in het kader van de omgevingswet als onderdelen worden opgenomen in het door de raad vastgestelde omgevingsplan. Daarbij gaat het dan om aan het eind van de rit accorderen van uitonderhandelde voldongen feiten. Met andere woorden: de raad is nu hier aan bod om er iets van te vinden en daarna doet het recreatieschap wat het goedgevindt. Waar de stichting zich met name zorgen over maakt is de al genoemde afweging tussen ontspanning in rustgevende natuur en actieve al dan niet sportieve ontspanningsvormen. Bij de 5 ambities voor het gebied ontbreekt het ontspannen in de natuur volledig. Rust, natuur en extensieve recreatie zouden juist in dit kader voor het gehele gebied moeten worden geborgd en in balans worden gebracht met de ambities voor bevordering van actieve recreatie. Het tweede punt van zorg: toenemende privatisering van delen van het gebied. Investeren in sportieve voorzieningen leidt vaak tot privatisering met een hek eromheen, al was het alleen maar voor de eisen van de verzekering. Zo is er sprake van plannen voor een tokkelbaan, een soort kabelbaan, van Outdoor Valley naar de skiberg. In het tracé van die baan kunnen zaken naar beneden vallen. En voor men het weet, loopt er vanwege de veiligheid een ontoegankelijke strook barrière dwars door het Hoge Bergse Bos. Dan kan men alleen nog maar langs de randen door lopen. Een schrikbeeld wat hij niet graag ziet gebeuren. Het derde punt is het evenementenbeleid. Het kader zegt vrijwel niets over evenementen in het gebied. De stichting zou graag zien, dat wordt vastgelegd dat evenementen in het gebied uitsluitend toegestaan zullen worden als ze passen binnen de doelstelling van natuurbeleving en buitenstedelijke openluchtrecreatie. En dat zaken als overlast gevende muziekfestivals hier niet thuis horen. In de inleiding wordt festivalisering genoemd als moderne trend, maar onder de 5 ambities voor dit gebied ziet hij gelukkig niets opgenomen om deze trend in het Rottemerengebied te faciliteren. Maar het wordt ook niet uitgesloten en dat is hun zorg. De stichting constateert, dat dit kader te weinig inkadert en daarmee een ruimere interpretatie van de toekomst van het Rottemerengebied mogelijk maakt en die interpretatie delegeert aan het bestuur van het recreatieschap, die het in de praktijk grotendeels over zal laten aan het uitvoeringsorgaan Staatsbosbeheer. De stichting wil daarom aanbevelen om het college van B&W op te dragen de nadere uitwerking van dit kader in een visie, uitwerking daarvan in een ontwikkelingsplan en uitvoeringsprogramma, met de raad te bespreken alvorens het in het bestuur van het recreatieschap vast te stellen. Of, misschien beter nog, de raad kan ook dit kader afwijzen, vanwege het gebrek aan inkadering, waarmee de verantwoordelijkheid voor het vaststellen van een kader met dit document een wassen neus blijkt en daarom doorgeschoven moet worden naar een meer concretere fase van de planvorming, zoals een grotere rol bij de vaststelling van het ontwikkelingsplan, wat dan als kader moet gaan functioneren. Misschien een ingewikkelde zin, maar de taak van de raad is het vast stellen van kaders, zodat het recreatieschap verder binnen die kaders kan ontwikkelen. Hij zegt: dit kader maakt alles mogelijk, het kadert helemaal niet in. Dus als de raad de rol als kadersteller invulling wilt geven, zou men kunnen zeggen dat dit geen kader is en het afwijzen. En de volgende fase, die meer richting geeft, als kader zien en vast stellen. In de gemeenteraad van Zuidplas is dit kader vorige week ook behandeld met diverse sprekers. Hoe dat verliep en wat de reacties waren, zal de volgende spreker verder toelichten.

De heer Duk merkt op, dat spreker niet specifiek hoeft in te gaan op de hekken om de tokkelbaan, maar vraagt hoe spreker een combinatie ziet van recreatie en natuurwaarden. Hoe kan de raad dat makkelijker inkaderen, zodat spreker tevreden is. De heer Scheublin denkt niet dat het makkelijk is om dit even te regelen met het toevoegen van een paar zinnen. Voor de raad ook niet. Maar hij vindt dat het kader meer richting zou moeten geven, kaders stellen aan die rustige natuurrecreatie. Stellen dat dat belangrijk is en dat daardoor andere dingen misschien niet kunnen. En daar keuzes in maken. Omdat dat nu niet gebeurt, komt dat in een ontwikkelingsplan. Dan wordt het duidelijker wat men wel of niet vindt kunnen. Op dit moment kan eigenlijk alles.

Inspreeker 4:

Mevrouw Hommes spreekt ook graag in op agendapunt 6b. Haar naam is Marjet Hommes-Volker en ze vertegenwoordigt Platform Eendrachtspolder. Die polder aan de overkant van de Rotte, waar met veel

burgervrijwilligers in cocreatie met het schap een mooi natuur-terugwingebied en extensieve recreatiegebied tot stand is gekomen. De commissie zal zich wel afvragen wat ze hier komt doen. Ze staat hier niet om inhoudelijke punten m.b.t. Lansingerland in te brengen. Die zijn zojuist verwoord door de stichting Rotteverband en natuur- en vogelwacht Rotta, waar het platform overigens heel erg achter staat. Op de inhoud van de kadernotitie, een onvolledig stuk, heeft ze vorige week in de raadsvergadering van Zuidplas ingesproken. Wat daar verbazing wekte, daar vraagt ze hier aandacht voor. De voorliggende kadernotitie werd ter vaststelling aangeboden aan de raadsleden van Zuidplas, zonder voorgaande bespreking in een raadscommissie. Al ras werd duidelijk, dat niet gerekend was op de nogal essentiële aanpassingen, die door meerdere fracties gewenst bleken. Ook werd door hen aan de wethouder de vraag gesteld of het hier nou om een kader of om een visie ging. Een logische vraag, daar de discussie over visie, een ruime waaier aan mogelijkheden, vooraf dient te gaan aan inperking van die waaier naar een kaderstelling toe. Verschillende fracties hebben verzocht op de kaderstelling invloed te mogen uitoefenen, namelijk waar het gaat over zo'n groot groenblauw natuurgebied voor een periode van 30 tot 40 jaar. Daarop antwoordde de wethouder, dat daar helaas alleen op dat moment nog enige mogelijkheid toe was in de vorm van een motie of amendement. De raad heeft namelijk geen stem meer na vaststelling van de kadernotitie. Want bij het daarop volgend ontwikkelplan en uitvoeringsplan wordt de raad nog slechts geïnformeerd. Gaandeweg werd duidelijk dat over de eventuele inbreng van fracties van een kleine gemeente als Zuidplas wel een beetje heen gewalst kon worden voor het hogere doel van snelle planontwikkeling van commerciële activiteiten, want daar gaat de kadernotitie helaas in hoofdzaak over. De raad, in haar verantwoordelijkheid en haar mogelijkheden tot afweging beperken bij een zo veel omvattend plan, dat zo zeer haar eigen gemeente betreft, daar waren burgers en fracties nogal over ontgaan. Er had blijkbaar nog geen discussie binnen de raad plaats gevonden over de aan dit zogenaamde kader voorafgaande visie. Het gaat hier niet om een kleinigheid. Graag benoemt ze, hopelijk ten overvloede, de drie hoofdtaken van het recreatieschap: belangen van openluchtrecreatie, belangen van natuurbescherming, het bewaren en bevorderen van natuur- en landschapsschoon. Het platform en een aantal fracties in de raad van Zuidplas missen node in dit op commercie gerichte kader twee van de drie hoofdtaken, namelijk die m.b.t. de natuur. Ja, zal men zeggen, maar impliciet staat het er wel in. Oké, maar het wordt in tegenstelling tot de andere taak uiterst marginaal benoemd. Waarom niet expliciet genoemd? Terwijl alles wat op intensieve actieve sport en recreatie gericht is wel nadrukkelijk en expliciet genoemd wordt. En dan te bedenken dat van de 3.000 ha die het schap beheert slechts een magere 1% tot natuurgebied gerekend wordt. Is dat te weinig om moeite voor te doen? Het bewaren of te ontwikkelen? Het platform wenst fracties en burgers van Zuidplas, maar ook Lansingerland toe natuurschoon in deze oprukkende baksteenmaatschappij wat meer aandacht te geven. Het resultaat van dit al was vorige week, dat de kadernotitie niet werd vastgesteld, maar verdaagd naar een volgende vergadering, waarin naar verwachting de nodige moties en amendementen ingediend zullen worden. Geachte commissie, ze verzoekt zich te bedenken, samen met de fracties van Zuidplas, hoe dit kaderplan een wending gegeven kan worden naar wat dit gebied aantrekkelijk en gezondheid bevorderend maakt voor meer dan slechts één jeugdige bevolkingslaag. Het grootste deel van omwonenden heeft niets met het begrip actieve intensieve sport en recreatie, maar des te meer met genieten in een nog zeldzaam, prachtig, ontstressend groenblauw landschap. Koester dit kostbare, onbetaalbare juweel. Tenslotte. Morgen stuurt het platform Eendrachtspolder nog 2 documenten naar de commissieleden en naar de fracties van de raad van Lansingerland, te weten het insprekstuk van 5 maart in de raad van Zuidplas en de brief voorafgaand aan de raadsvergadering gestuurd aan de raad. Dank voor uw aandacht.

De heer Machielse vraagt of het platform ook gelegenheid heeft gehad tot participeren in het voorafgaande traject tot het komen van dit concept kader. Zo ja, wat waren haar ervaringen daar mee? Mevrouw Hommes was niet uitgenodigd geweest, geen enkele keer. Ook niet op de bijeenkomst van juni 2018.

3. Vaststelling verslag vorige vergadering d.d. 5 februari 2019

Er zijn geen opmerkingen ontvangen. Het verslag wordt ongewijzigd vast gesteld.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen

De heer Machielse wil graag een punt van orde voorstellen. Hij stelt voor om de bespreking van de kaders afvalbeleid te verplaatsen van 6a naar een bespreking 5b. Waarom? Het heeft ermee te maken, dat zijn fractie niet van mening is, dat de raad voldoende in staat wordt gesteld om kaders vast te stellen, waarbij voldoende inzicht is m.b.t. het behaalde effect van de voorgestelde kaders, de financiën, die daarmee samen hangen en de belasting, niet zozeer in financiële zin, maar in werk, die dat op gaat leveren voor de inwoners van Lansingerland. Wellicht vraagt men zich af wat dan wel kaders zijn. Een kader is iets, waar men als politiek over van mening kan verschillen, waar een politieke discussie over kan zijn en waarmee men naar de achterban kan treden: kijk, dit hebben we wel of niet kunnen realiseren. Kaders op een dermate abstract niveau wil de VVD bij voorbaat niet over beslissen. Waarom dan wel 5b? In het kader van de pragmatische aanpak zou de VVD graag de bespreking bij 5b willen

beperken tot één termijn en in die termijn alle partijen de gelegenheid geven om het college te voeden op het gebied van wat men dan wel verwacht aan inhoudelijke kaders en hoe men het proces wel graag gevormd ziet. Dit wil hij graag voorstellen.

De heer Van der Stelt zou graag bij het voorstel van de VVD willen aansluiten. Ook het CDA vindt dat de kaders dermate abstract zijn, dat vaststelling en het vervolgens aan het college overlaten voor de uitwerking daarvan, die de raad dan ter informatie krijgt toegestuurd, is volstrekt onvoldoende om de raad in positie te stellen.

De heer Jumelet kan ook instemmen met het voorstel van de VVD, maar op één punt niet. Eén ronde of één termijn vindt WIJ wat weinig, want hij is ook benieuwd naar de beantwoording van de wethouder en daar wil hij nog op kunnen reageren. Dus WIJ wil wel voorstellen, dat er twee termijnen zijn.

De heer Muis vindt het een prima voorstel. Hij kan wel aansluiten bij de heer Jumelet. Twee termijnen lijkt hem handig, zodat men in kan gaan op de reactie vanuit het college.

De heer Dieleman kan het voorstel van de VVD van harte ondersteunen. Twee termijnen, allemaal prima. Wel de oproep richting de raadsleden: het wordt nog een keer besproken. In de tweede termijn hoeft dus niet alles helemaal uitgekauwd te worden, want hij neemt aan dat de raad het kader terug gaat sturen en dat het college een nieuwe versie gaat toesturen.

Mevrouw Zwinkels begrijpt, dat de wethouder graag de kaders vastgesteld wil zien. Maar ook L3B is niet helemaal blij met de inhoud van de kaders, dus L3B kan het ook steunen.

Mevrouw Citterbartova steunt het voorstel van de VVD natuurlijk. Een andere mogelijkheid is om het voorstel gelijk terug te trekken, omdat er algemene onvrede is, en om het helemaal niet te bespreken vandaag. Dat zijn twee mogelijkheden. Ze vindt ze allebei prima.

De voorkeur van de heer De Groot is om het voorstel in zijn geheel terug te trekken. Procesmatige opmerkingen kunnen wel. Als dat kan, dan doet hij dat, maar wat de PvdA betreft, heeft het niet zoveel zin. De heer Dieleman zou het jammer vinden als de raad niet de gelegenheid aangrijpt om aan te geven wat de raad dan wel verwacht van die kaders. Dat moet de raad doen. Bij de duurzaamheidsvisie heeft de raad dat niet gedaan en dat vond de CU erg jammer, dat die kans niet gegrepen is. Laat de raad aangeven wat ze wel van het college verwacht, als het stuk terug gestuurd wordt, zodat het college met een heldere opdracht op pad gestuurd wordt.

De voorzitter hoort van de PvdA en GL een verstrekkend voorstel. Ze brengt dit voorstel in stemming. Of men hiermee verder gaat of met het eerdere voorstel. Wie is er voor het voorstel van de heer De Groot en mevrouw Citterbartova? Helaas, dan gaat dat niet door. Dan wordt het een bespreekpunt, zoals voorgesteld door de heer Machielse. Met twee termijnen? De heer Machielse kan daar mee leven. Wel wil hij aansluiten bij de oproep van de heer Dieleman, dat men zich moet beperken tot de kaders, want het wordt nog een keer inhoudelijk besproken als het college haar werk heeft gedaan. De voorzitter geeft aan, dat het kort gehouden wordt. Een eerste termijn, dan de wethouder en dan een korte tweede termijn.

De heer Dieleman vindt het prima om er een bespreekstuk van te maken. Wel wil hij voorstellen om het voorstel m.b.t. het recreatieschap naar voren te trekken. Hij kan het zich voorstellen, dat de mensen op de tribune het afvalbeleid ook heel boeiend vinden, maar het ook wel fijn vinden als eerst het recreatieschap behandeld wordt. Dan hebben zij het onderwerp gehoord, waar zij voor gekomen zijn. Maar er zitten ook inwoners op de tribune, die gekomen zijn voor Bleiswijk. Hij stelt voor om dat aan het begin van de agenda te houden. De voorzitter had al een klein vermoeden, dat het die kant op zou gaan. Ze stelt voor: eerst de woonkern Bleiswijk, dan het recreatieschap, want daarvoor zitten veel mensen op de publieke tribune, en daarna het afvalbeleid. Akkoord? De heer Machielse vraagt of dan ook het aan 6b verbonden 6c behandeld eerst behandeld wordt. De voorzitter geeft aan, dat dat erbij hoort. Dat lijkt wel handig.

Inventarisatie rondvraag:

De heer Jumelet: motie M2018-015, het anti-speculatiebeding.

De heer Machielse: realisatie straatverlichting Andrea Domburgsingel en de opvolging daarop vanuit het college en de ambtelijke organisatie.

De heer Van Harn: antwoord op eerdere vragen augustus 2018 m.b.t. vrachtverkeer Zuidersingel.

De heer De Groot: geluidschermen N209.

5. Bespreekpunten:

5.a Het bouwen van woningen in de woonkern Bleiswijk is urgent omdat oudere en jongere bewoners anders naar elders zullen vertrekken

De heer Van Harn heeft in de commissie ruimte van 5 februari 2019 gesproken over het bouwen en exploiteren van middenhuur woningen. Dit onderwerp kwam aan de orde vanwege het grote tekort aan passende woningen in Lansingerland. De heer Meester haalde toen een citaat aan uit de Nederlandse grondwet: bevordering van voldoende woongelegenheden is een voorwerp van zorg van de overheid. Einde citaat. In dit geval is dat dus het bestuur van de gemeente Lansingerland. Vandaag brengt het CDA het volgende bespreekpunt in: het bouwen van woningen in de woonkern Bleiswijk is urgent, omdat oudere en jongere bewoners anders naar elders zullen vertrekken. Een duidelijk voorbeeld van een tekort aan seniorenwoningen zijn de appartementen aan de Rembrandtlaan in Bleiswijk. Tijdens de inschrijffase van de 34 appartementen waren er bijna 9 keer zoveel geïnteresseerden dan dat er appartementen werden aangeboden. Afgelopen zomer heeft het CDA werkbezoeken gebracht aan de buitensportverenigingen in Lansingerland. Vooral in Bleiswijk werd het CDA erop attent gemaakt dat, willen de sportverenigingen gezond blijven, er huizen gebouwd moeten worden voor jonge gezinnen, want jonge aanwas is noodzakelijk voor bloeiende sportverenigingen. Ook een dominee uit Bleiswijk deed een oproep in één van de plaatselijke bladen om te bouwen voor jonge gezinnen. Wanneer dat niet zou gebeuren, zou dat ten koste gaan van zijn gemeente en de jongvolwassen gemeenteleden zouden naar elders vertrekken. Men kent inmiddels diverse voorbeelden van bewoners uit Bleiswijk, die verhuizen naar omliggende gemeenten, zoals Waddinxveen en Zuidplas, omdat zij in Bleiswijk geen betaalbare of passende woning kunnen vinden. Het lijkt er bijna op, dat de gemeente de ontwikkeling van bouwplannen in de woonkern Bleiswijk belemmert, terwijl er toch al vele, vele jaren diverse grote percelen klaar liggen om bebouwd te worden. De VNG stelt, dat in elke woonplaats een bij het inkomen en huishoudgrootte passende woonruimte te vinden zou moeten zijn. Het CDA heeft recentelijk vragen gesteld aan het college over locaties in Bleiswijk, die dringend vragen om bebouwd te worden. In het bespreekdocument van vandaag is te lezen wat het antwoord daarop was van het college. Het college verschuilt zich achter intenties, verkenningen, onderzoeken en toont weinig daadkracht. Daarom heeft het CDA het bouwen van woningen in de woonkern Bleiswijk vandaag als een punt van urgentie op de agenda geplaatst. Graag verneemt het CDA van de andere fracties hoe zij tegen dit onderwerp aankijken. En van het college vraagt het CDA antwoord op de door het CDA gestelde vragen. Dank u wel.

De heer Kampinga begrijpt dat het CDA stelt, dat het bouwen van woningen in Bleiswijk urgent is, omdat oudere en jongere bewoners anders naar elders zullen vertrekken. Daar heeft hij een tijdje op zitten kauwen, eerlijk gezegd. Hij denkt dat hij wel begrijpt wat er bedoeld wordt, maar het komt een beetje over van: we zijn een kern en daar mag niemand in of uit. Een beetje zwart/wit, maar goed. Er wordt gesuggereerd, dat die urgentie niet of minder bestaat in Bergschenhoek of Berkel en Rodenrijs, want daar wordt namelijk volop gebouwd. Nou, dat weet hij zo net nog niet. Daar wordt gebouwd, maar is daar ook niet een mismatch tussen de woningvoorraad en de behoefte van jongeren en ouderen? Daar is hij nog niet zo zeker van; hij denkt dat daar ook wel een zekere mismatch is, alhoewel daar pogingen gedaan worden om dat op te heffen. Kortom, bouwen voor jongere en oudere bewoners is in heel Lansingerland urgent, wat de VVD betreft. Dat is niet een slogan. Hij heeft er alle deuren mee langs gelopen, vooral de jongeren, met flyers en folders. De VVD heeft waardering voor het agenderen, maar ook vragen. De VVD waardeert het, dat het zo concreet opgebracht wordt, maar er komen ook wel serieuze vragen bij en die stelt hij richting het CDA. 1. Waarom is het erg wanneer jongeren en ouderen naar elders vertrekken? Het CDA noemt voorbeelden, de kerken stromen leeg, sportvelden worden niet optimaal benut. Dat zegt hij niet gekscherend, natuurlijk, dat speelt een rol, maar het kan op zichzelf geen reden zijn om woningen te gaan bouwen. Er zijn ook andere redenen om dat te willen. Naar elders vertrekken? Wordt daar ook mee bedoeld: naar Bergschenhoek en Berkel? Vanuit Bleiswijk is Bergschenhoek en Berkel ook elders. Mensen trekken naar elders. Het CDA noemt Zuidplas, Waddinxveen, dat is echt buiten de gemeente inderdaad. Maar binnen de gemeente zijn er mogelijkheden in Bergschenhoek en Berkel. Beschouwt het CDA dat ook als buiten, naar elders? Zou het bouwen voor ouderen en jongeren op Bleizo-west, om eens een dwarsstraat te noemen, bij het CDA ook soelaas kunnen bieden? Want dat is namelijk ook Bleiswijk. Hij weet wel, dat het bespreekpunt zich op de kern concentreert, maar zou Bleizo-west ook een optie kunnen zijn? Concreet genoemde bouwgebieden tussen de Lange Vaart en de Korenmolenweg en het gebied tussen de Lijsterlaan en de Merenweg lijken volgens de notitie de aangewezen gebieden, waar op enige schaal iets gebouwd zou kunnen gaan worden. Het is wel de vraag of de gemeente dat zomaar kan doen. Heeft de gemeente beschikking over al die gronden? Of zitten er particuliere eigenaren tussen? Hij stelt het even als vraag. Welke aantallen zijn nodig, denkt het CDA, aan jongeren- en ouderenwoningen, om het probleem op te heffen? Tot slot. Hij gaat ervan uit, dat de genoemde gebieden gemengde gebieden blijven. Niet alleen maar ouderen en jongeren, maar wellicht ook wat jonge gezinnetjes, want anders wordt het een redelijk eenzijdige buurt. Dank u wel.

De heer Jumelet heeft er ook op zitten kauwen. Er kwamen twee smaken voorbij. Een wat cynische smaak: wat bijzonder dat het CDA met dit bespreekstuk komt. Want in deze ruimte is al meerdere keren met de wethouder gedebatteerd over o.a. dit onderwerp. WIJ, en de PvdA, GL en D66 ook, heeft al een aantal keer gevraagd om resultaatafspraken rondom zulke onderwerpen, starterswoningen et cetera. De wooncarrière. In de Heraut heeft hier wat over gestaan, door de wethouder en ondergetekende. Juist is ook die wooncarrière benoemd. Hij kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het wellicht ook iets te maken heeft met de provinciale verkiezingen, om dit nu ten tonele te voeren. Ja CDA, er is hier toch een aantal keer de discussie geweest. Waar was hun scherpste op dat moment? Nu opeens dit bespreekstuk. De heer Van Harn begrijpt deze opmerking niet. Recent is over de middenhuur gesproken en het CDA heeft normaal deel genomen aan deze discussie. Wat gezegd wordt, begrijpt hij niet. De heer Jumelet adviseert om de discussie terug te lezen als het gaat om starterswoningen, wooncarrière et cetera. WIJ is een oppositiepartij, maar hoe zit het dan binnen de coalitie als het gaat om dit onderwerp? Dit was toch een bijzonder belangrijk onderwerp ook voor het coalitieakkoord en voor het collegeprogramma. Hij begrijpt het niet helemaal. WIJ ondersteunt uiteraard heel graag starterswoningen, seniorenwoningen. Dat geldt overigens voor heel Lansingerland. Zoals hij ook in het interview in de Heraut heeft gezegd, is juist de stevigheid van de samenleving gebaat bij een goede opbouw van de dorpen en de kernen. Dat geldt voor jong tot oud. Mensen moet gegund worden, dat ze een wooncarrière kunnen volbrengen in de omgeving waar ze dat graag willen, in Bleiswijk, Bergschenhoek of Berkel. Of misschien Kruisweg, wie zal het zeggen. De gemeente moet daar voorwaardenscheppend zijn. Hij zou graag weer de vraag willen stellen aan het college of aan de wethouder: hoe kijkt u hier nu tegen aan? Kunnen er verdergaande stappen gezet worden als het gaat om starterwoningen en seniorenwoningen? Dat is aan de wethouder. Inhoudelijk juicht WIJ het toe, maar het moment is wel heel bijzonder. De heer Van Harn begrijpt, dat de heer Jumelet denkt dat het in strijd is met het coalitieprogramma, maar dat is helemaal niet zo. Het CDA wil dat er meer druk op de uitvoering komt. In Bleiswijk zijn de laatste woningen gebouwd in het project De Tuinen en aan de Rembrandtlaan. En dat is het. Op dit moment staat er niets nieuws op de planning en daar pleit het CDA voor.

De heer Van der Stad sprak afgelopen jaar eens uitvoerig met collega Ammerlaan over een mogelijke bouwlocatie tussen de Lijsterlaan en de Merenweg. Hij is blij, dat het CDA het onderwerp heeft geagendeerd, gekoppeld aan senioren- en starterswoningen. Net als het CDA verneemt D66 graag van het college waar de gemeente staat en wat de genoemde locaties kunnen betekenen.

De heer Meester zegt dat L3B het van harte eens is met het voorstel van het CDA om de ontwikkeling van de woningbouwlocaties in Bleiswijk nu eens krachtig ter hand te nemen. Hij wil hierbij erop attenderen dat Bergschenhoek en Berkel en Rodenrijs een Vinex-opgave hadden en Bleiswijk niet. In Bleiswijk is het plan, wat al voor de fusie van de gemeenten was gemaakt, uitgevoerd en nu afgelopen. De Tuin van Rembrandt is een initiatief van Melanchton Businessschool geweest en niet van de gemeente. Het zou goed zijn als de gemeente nu ook eens aandacht geeft aan Bleiswijk. In dat opzicht is L3B het graag eens. Aan de Lijsterlaan zijn de kassen al vele jaren geleden afgebroken en het wordt hoog tijd, dat er eens iets mee gebeurt. De heer Van Harn heeft al gezegd, dat er heel veel gegadigden waren voor die appartementen aan de Tuin van Rembrandt. Daaruit blijkt ook, dat er vraag is naar woonruimte. Het heeft ook bepaalde voordelen voor sportverenigingen. Hij wil er nog een voordeel aan toevoegen. Een substantiële uitbreiding van het woningbestand zou de koopkracht van de totale populatie ook doen stijgen, wat voor de detailhandel in het dorp wel goed zou zijn. In het antwoord op de technische vragen van het CDA wordt gerept van het verbinden van voorwaarden aan de ontwikkeling van enkele locaties en een onderzoek daarnaar. Dat wordt verder niet toegelicht, dus hij zou graag van het college willen horen aan welke voorwaarden men dan denkt. En wat moet er onderzocht worden? Hoeveel tijd gaat daarmee verloren? Dank u wel.

De heer Dieleman bedankt het CDA voor het agenderen van dit punt. Het komt logisch voort vanuit de dingen die de afgelopen periode in de krant hebben gestaan. Geluiden die klinken. Wie heel jong of heel oud is en op zoek naar een specifieke woning, dan is dat in Bleiswijk wel heel lastig. Dat herkent de CU, want de CU hoort die geluiden ook. De heer Meester heeft terecht gezegd, dat er wel een verschil zit tussen de kernen. Bleiswijk is inderdaad klaar met bouwen. In Bergschenhoek en Berkel en Rodenrijs wordt nog doorgebouwd. De heer Kampinga gaf aan, dat daar ook bepaalde woningen worden gebouwd, waarmee niet precies aan de vraag wordt voldaan. Dat zal ook nooit zo zijn, dat er geen wachtlijsten meer zijn en dat alles in één keer bij de juiste persoon terecht komt. Maar dat er mogelijk iets moet gebeuren in Bleiswijk, daar kan de CU zich wel in vinden. Waar de CU nog een beetje over dubt, is of het verstandig is om nu te roepen om zo snel mogelijk te gaan bouwen in Bleiswijk. Op een aantal locaties kan hij zich dat voorstellen, want van een aantal locaties is bekend dat er ooit woningbouw zal komen. De grond ligt er al braak en daar zou op zich redelijk snel gebouwd kunnen gaan worden. Maar voordat men dit gaat doen, zou het heel verstandig zijn als de raad eens zou gaan nadenken over de vraag hoe Lansingerland nu verder moet. Bleiswijk is al uitgebouwd met de plannen, die er waren. In Berkel en

Rodenrijs en Bergschenhoek wordt die situatie ook bereikt de komende jaren. Natuurlijk, de grote klapper Wilderszijde gaat nog gebeuren, maar in Berkel is men ook wel een eind op streef met alles wat nog gebouwd moet worden. Eigenlijk begint nu het moment te komen, waarop de raad moet gaan nadenken over de vraag: wat willen we nou met onze kernen? Doorbouwen? Hoeveel doorbouwen? Welk stukje van de regionale behoefte wil men in Lansingerland opvangen? En welk stukje niet? Wil men daar wel of niet Bleizo-west voor inzetten? Dat zijn allemaal opties, het is van groot belang dat de raad daar strategisch over nadenkt. Daarom heeft hij moeite met het bespreekstuk, want dit gaat om: laat men nu zo snel mogelijk gaan bouwen. Het lijkt zeer verstandig om, voordat er gebouwd gaat worden, eerst deze discussie gevoerd gaat worden. Met elkaar nadenken over de vraag hoe Lansingerland zich gaat ontwikkelen de komende jaren. Naar wat voor gemeente gaat het toe? Welke woningbouw hoort daarbij? Dat is de enige vraag van de CU over dit onderwerp deze avond. Er komen nog stukken aan, waar zo'n discussie aan gekoppeld kan worden. De woonvisie zal wel weer een keer geactualiseerd moeten worden en dat zou een mooi moment zijn om dat te doen. Een ander moment zou de omgevingsvisie kunnen zijn, want ook daarin moet opgeschreven worden waar de gemeente zich naar toe wil ontwikkelen. Daarin zou dit gesprek mee genomen kunnen worden. Hoe kijkt het college hier tegen aan? Ziet de wethouder mogelijkheden om bij bepaalde documenten deze discussie met de raad te voeren? Dank u wel.

De heer Duk bedankt het CDA voor het op de agenda zetten van dit onderwerp. Ook GL ziet de vraag naar nieuwe, betaalbare woningen in en rond Bleiswijk. De kern vergrijst sneller dan de andere kernen en dit komt mede doordat er voor senioren niet voldoende geschikte woningen zijn om in hun sociale omgeving te verhuizen naar een geschikte woning om daarmee ruimte te maken voor jonge gezinnen en starters. Dat zou geen probleem zijn als er dan voor die groep gebouwd zou worden, maar ook dat is niet het geval. Tegelijk ziet hij een dorp wat echt die naam mag dragen. De bakker weet welk soort brood iemand altijd koopt, de burens zorgen voor elkaar en het ligt tussen de weilanden. Te snel en op de verkeerde plaats bouwen kan dit evenwicht ernstig veranderen. Maar dat betekent niet, dat de gemeente maar moet gaan zitten wachten met het ontwikkelen van het dorp, zoals uit de beantwoording op de vragen van het CDA wel de praktijk lijkt te zijn. Hij vraagt zich af hoe de woningen, waar het CDA om vraagt, zich verhouden met het maximum aantal te bouwen woningen wat in het coalitieakkoord is opgenomen. Betekent dat dat de coalitie toch ruimte ziet om hier meer ruimte voor nieuw te bouwen woningen te maken? GL is benieuwd naar de ontwikkelingen op Bleizo-west en of dit een deel van de vraag kan vervullen. GL hoopt, dat het college de bouw van woningen binnen Bleiswijk een hogere prioriteit geeft, al weet GL dat de gemeente niet zelf bouwt.

De heer Xhemaili wil het CDA bedanken voor het agenderen van dit bespreekpunt. Het CDA heeft vast de toekomstvisie 2030 van de PvdA gelezen, waarin de PvdA oppert dat er in Lansingerland, in Bleiswijk ook, meer gebouwd gaat worden. De PvdA deelt de urgentie van meer bouwen. De PvdA wil er meer daadkracht bij voegen en vraagt of er geen motie van gemaakt kan worden om dat sneller in gang te zetten. Een tweetal vragen voor de wethouder. Er worden twee locaties genoemd in het bespreekstuk, Lange Vaart en Merenweg. Wat is de status van de Lange Vaart? Dat is braak liggende grond in het bezit van boeren. Er worden daar al lange tijd gewassen verbouwd. Wat is de status van die lap grond? Ook wil hij aanhaken bij de heer Duk, die het over het dorpse karakter van Bleiswijk had. De PvdA is voor bouwen, maar er moet wel goed gekeken worden hoe er gebouwd gaat worden en waar er gebouwd wordt en wat er gebouwd wordt. Hoogbouw, nieuwbouw. Hoe kijkt de wethouder daar tegen aan? Dank u wel.

Wethouder Arends legt alles even klaar om een reactie te kunnen geven op het bespreekstuk, wat het CDA heeft ingebracht. Het is hartstikke goed om met elkaar van gedachten te wisselen over de woonplannen en de woningbouwlocaties in Bleiswijk. De commissie ziet de urgentie om op korte termijn betaalbare woningen voor jeugdigen, jonge gezinnen te realiseren, waarbij voldoende aandacht is voor seniorenwoningen. Het college begrijpt de vragen dan ook heel erg goed. De afgelopen jaren is op meerdere plekken gebouwd in Bleiswijk. Denk aan De Tuinen, dit werd zojuist al genoemd. Sinds 2015 zijn er ongeveer 80 woningen bij gekomen. In de planning voor 2019 zitten 34 appartementen aan de Rembrandtlaan, zojuist ook genoemd. Ook het college ziet de groeiende vraag naar woningen voor enkele, specifieke doelgroepen in Bleiswijk. Daarbij is het college wel van mening, dat een zorgvuldige afweging gemaakt moet worden over het type, de doelgroep en het aantal woningen. Gevraagd wordt naar de lopende, kleine woningbouwprojecten. De genoemde 70, die in het antwoord op de vragen van het CDA worden genoemd. Voor de Dorpsstraat en de directe omgeving worden meerdere gesprekken gevoerd over herontwikkeling. Denk aan locatie Het Snip, nabij de plaats met de appartementen en de locatie achter de Dorpsstraat 53-55. Daarnaast wordt ook verkennend gesproken met enkele andere initiatiefnemers over kleine herontwikkelinglocaties. Er is dus eigenlijk veel gaande in de kern van Bleiswijk. De heer Van Harn vraagt of de wethouder wat specifiek kan zijn, wat ze bedoelt met Dorpsstraat 53-55. Wethouder Arends bedoelt het gebied daar achter. Ze vindt het lastig op dit moment, want het gaat echt om besprekingen hierover. Niet dat het geheim is, maar om daar nou publiekelijk,

uitvoerig over in gesprek te gaan, vindt ze lastig op dit moment. Ze nodigt hem uit om contact te hebben met de ambtenaren als hij daar wat meer over geïnformeerd wil worden. Voor de grotere woningbouwprojecten, de 2 genoemde locaties, geldt dat op korte termijn opdracht verstrekt gaat worden voor een op Bleiswijk gerichte woningbehoefte-onderzoek. Daarmee wordt gekeken naar wat de behoefte is voor Bleiswijk, de woonvraag en dan specifiek voor die 2 locaties. Het college vindt het belangrijk om eerst een goed beeld te krijgen van de volledige behoefte. Het gaat over lange termijn, om te bouwen wat nodig is voor de vraag die vanuit Bleiswijk komt. Het college komt bij de kadernota terug op de vraag om in Bleiswijk nieuwe woningbouwlocaties in ontwikkeling te nemen. Hierbij worden de resultaten van dat onderzoek betrokken. Hier neemt de raad dan een integrale afweging van wensen en prioriteiten. In relatie tot de daarvoor benodigde middelen. Aan eventuele meer grootschalige woningbouw in Bleiswijk, zoals de locatie Lange Vaart en Merenweg, gaat een proces vooraf van visievorming, fasering en overleg en afspraken maken met grondeigenaren. Het zijn twee locaties waarin de gemeente delen in eigen grondbezit heeft, maar waarbij ook particulieren grondbezit hebben. Bij de Lange Vaart gaat het nog om één andere eigenaar, maar bij de Merenweg gaat het om een viertal andere eigenaren. De heer Jumelet vraagt hoe het college naar starterswoningen kijkt en naar seniorenwoningen. De wethouder erkent de vraag en de behoefte in heel Lansingerland, daar is eerder over gesproken, maar zeker ook voor Bleiswijk. Als het gaat over de trends van de bevolking, dat is in de commissie samenleving geweest, dan is in Bleiswijk een snelle groei naar vergrijzing te zien. Dus het zal ook daarop afgestemd moeten worden. Zo kijkt het college daar naar, dat het zeker ook belangrijk is voor heel Lansingerland, maar zeker ook voor Bleiswijk. De heer Jumelet vraagt zich af wat de wethouder dan doet. In deze zaal is meerdere keren die discussie geweest. De oppositie heeft er een paar keer op aangedrongen om te komen tot een soort resultaatafspraken en tot grotere aantallen, maar ook over een starterslening et cetera. Wat maakt dat de wethouder nu in de meewerkstand lijkt te gaan komen? Meer in de meewerkstand. Wethouder Arends legt uit, dat in het debat wat hier eerder is gevoerd, geconstateerd is dat de woonbehoefte anders is geworden. Nadat er vooral grondgebonden en gezinswoningen zijn gekomen, ziet men dat de kinderen gaan uitvliegen en een eigen behoefte hebben. Men ziet dat senioren graag zelfstandig blijven wonen, maar geen te grote woning meer willen. Ook is gesproken over middeldure huur en dat type. Met elkaar deelt men hetzelfde beeld hierover, dat daar behoefte aan is. In de aankomende plannen en de plannen die er nu al zijn, wordt dat mee genomen om veel meer in te zetten op diversiteit. Dat geldt voor heel Lansingerland en ook voor Bleiswijk. Daarin wordt heel hard gewerkt; er is een hele stand van wat er gedaan gaat worden. De wethouder wil nog even ingaan op de andere vragen die gesteld zijn. De heer Meester vraagt naar de voorwaarden en wat er onderzocht moet worden en over de tijd. Wat onderzocht moet worden is de behoefte; wat de behoefte van de kern van Bleiswijk is en wat er dan gebouwd moet worden. Bij voorwaarden moet gedacht worden aan het type woningen, andere partijen die ook gronden hebben. Er moet een integrale visie komen op dat hele gebied. Op kleine stukjes grond kunnen woningen gezet worden, maar het gaat over grote locaties, zeker de Merenweg is huge gebied. In dat gebied moet ook rekening gehouden worden met de verkeersafwikkeling naar de N209. Het geeft ook een goede kans voor een goede ontsluiting naar het recreatieschap. In die zin ziet het college ook wel weer kansen. Het zijn ideeën die mee genomen moeten worden en ook als voorwaarden. Die twee locaties zijn voor de lange termijn aangemerkt als woonlocaties. Als het gaat over een visie gaat het om een beeld krijgen n.a.v. de behoefte, dan gaat het over de bestemming, wat weer naar de raad moet. Dan moet men rekening houden met een aantal jaar. Dat is niet morgen geregeld, als men eerst met een visie komt, dan het bestemmingsplan en dan de realisatie. De heer Meester begrijpt, dat zoiets een behoorlijke leadtime heeft, maar zijn vraag spitste zich toe op hoe lang het onderzoek nog gaat duren. Wethouder Arends zegt dat de opdracht gegeven wordt, om dat onderzoek te doen. Ze verwacht dat dat dit jaar gedaan kan worden. Daarmee wordt gekeken wat de behoefte is, ook de hoeveelheid, wat er al aan initiatieven liggen, maar ook welke locaties erbij passen, zijn dat beide locaties, is dat er één, of een deel van één of beide. Dat wordt daarin meegenomen. De CU vraagt of er een relatie gelegd kan worden met de omgevingsvisie en de woonvisie. De woonvisie is op dit moment in voorbereiding en komt in 2020 naar de raad. Daarin wordt uiteraard de behoefte meegenomen, ook het beeld voor de lange termijn, voor de toekomst van Lansingerland. Daar hoeft niet op gewacht te worden voor Bleiswijk, maar de relatie kan goed gelegd worden, ook met de omgevingsvisie. De behoefte wordt erbij betrokken, maar het is niet zo dat dat eerst gedaan moet worden, voordat er een onderzoek voor Bleiswijk gedaan wordt, om eventueel daar plannen in gang te zetten, die daar nodig zijn. GL vraagt of het om meer woningen gaat dan in het collegeprogramma. Op dit moment gaat het om kleine eenheden, de kleine initiatieven, over tientallen. Stel, het gaat over 800 of 1.000 woningen, dan moet het college daarover in gesprek met de raad. Maar vooralsnog blijft het binnen de afspraken; er wordt nu niet meer gebouwd. De heer Van Harn hoort weinig urgentie bij de wethouder. Dat heeft ze ook al bekend gemaakt in de antwoorden op de vragen van het CDA. De Korenmolenweg en het gebied bij de Lange Vaart, wat is daar het probleem om daar snel aan te beginnen? Het gaat misschien over 70 of 80 woningen. Wethouder Arends vindt het belangrijk om eerst een goed beeld te hebben van de behoefte en van wat er nodig is. Dan gaat het over type woningen, welke doelgroep en hoe groot is de vraag. Het gaat niet over de vraag wat belemmert om te

gaan bouwen, want er belemmert in die zin niks, maar men wil dat bouwen wat de vraag en de behoefte is van Bleiswijk. Het is dus eerst van belang om dat onderzoek te doen om daarmee te komen tot het ontwikkelen van een visie van dat gebied, om dat te bespreken in de raad om dan een keus te maken m.b.t. het bestemmingsplan. De heer Jumelet denkt dat het nu lijkt alsof het een probleem is wat zich nu spontaan voordoet. Het is echter een onderwerp wat al menig jaar op de politieke agenda wordt gezet of gepoogd wordt op de agenda te zetten. Nu moet er weer onderzocht worden wat de behoefte is. In die zin steunt hij het CDA, want daar gaat men weer. Wat gebeurt er nou? Men weet toch, dat er veel behoefte is. Er is een overtekening bij die woningen, er is behoefte. Dat wiel hoeft toch niet opnieuw uitgevonden te worden? Er moet toch ergens in dit huis informatie zijn op basis waarvan gezegd kan worden welk type woningen nodig zijn, voor starters, voor senioren. Daar kan toch duiding aan gegeven worden? Nu lijkt het of er een leeg vel voor ligt. Het vel is toch al menig keer beschreven? Wethouder Arends legt uit, dat De Tuinen in 2016/17 voorzag in de autonome woonbehoefte van Bleiswijk. Tot dat moment was er geen behoefte om andere locaties in ontwikkeling te nemen. Daarvoor was ook de crisis, toen was er echt een heel andere situatie. Nu is te zien dat de vraag voor het bouwen van woningen weer sterk toeneemt. Dat is bij iedereen bekend. In Bleiswijk is tot die tijd telkens gebouwd waar er behoefte aan was. Nu ziet men een vraag. Die vraag is in heel Lansingerland. Een grote Vinex-locatie, waar ook afspraken over waren. Maar tot die tijd was er voorzien in de behoefte van Bleiswijk. De heer Jumelet vraagt wat de wethouder nu nog nodig heeft aan extra informatie om te kunnen kijken op die kleinere locaties, om daar van start te gaan. Er is een enorme woningbouwopgave in deze regio. Bleiswijk ligt gewoon in deze regio. Juist bij het doorschuiven zullen mensen Bleiswijk aantrekkelijk vinden. In dien zin voldoet het aan de situatie waarin gevraagd wordt om meer woningbouw. Er is dan toch haast geen risico als het gaat om deze locaties? Wat belet de wethouder om snel van start te gaan? Als wethouder Arends het heeft over kleine locaties, denkt zij aan de gesprekken die zij heeft m.b.t. kleine initiatieven. Mensen die een stukje grond in eigendom hebben en daar willen voorzien in woonbehoefte. Hierover worden gesprekken gevoerd. Als het gaat over de twee grote locaties, Lange Vaart en Merenweg, dan gaat het over mogelijk 200 woningen en 600 woningen, dan is het echt belangrijk om te kijken wat de behoefte is, het type woningen, de aantallen woningen om daar met elkaar het gesprek over aan te gaan. De locatie bij de Merenweg is ook nog echt complex, want er zijn meerdere grondeigenaren, wat een heel versnipperd landschap geeft. Het is echt belangrijk om goed met elkaar af te wegen wat nodig is en op welke plek dat tot stand moet komen. Daarin moet met de raad een weloverwogen keuze gemaakt worden. Dat is belangrijk, om dat met elkaar op te pakken en te gaan doen. Voor het akkerland zijn geen plannen. Met de locatie Lange Vaart wordt aan de zuidkant, aan de onderkant van de Lange Vaart bedoeld. Dus niet aan de bovenkant, maar aan de zuidkant. Daar heeft de gemeente een stuk grond. En een aantal particulieren heeft daar een stuk grond. De heer Xhemaili vraagt of dat voorbij de brug is. Wethouder Arends legt uit, dat als hij bij het restaurant De Beren die weg in gaat, dan aan de rechterkant. Niet aan de linkerkant. Dit is duidelijk voor de heer Xhemaili. Wethouder Arends heeft redelijk alle vragen kunnen beantwoorden. Dank u wel.

Tweede termijn

De heer Van Harn bedankt de fracties voor hun reacties. De VVD had een aantal vragen richting het CDA; hij begreep niet waarom mensen uit Bleiswijk soms naar elders gaan en niet naar Bergschenhoek of Berkel. De heer Kampinga vroeg: wie naar elders gaat, is dat dan ook Bergschenhoek of Berkel? De heer Van Harn zegt dat dit kan. Uit zijn waarneming blijkt uit voorbeelden, dat mensen naar Zuidplas zijn vertrokken en naar Waddinxveen. WIJ vond het vreemd, dat het CDA dit bespreekpunt heeft ingebracht, maar er is niets vreemds aan, want het is pure noodzaak en er is grote urgentie. Dat blijkt ook wel uit de reacties van de andere fracties. Hij is blij met de vele positieve reacties van de andere fracties en hij betreurt het antwoord van de wethouder. Uit haar antwoorden spreekt zo weinig urgentie. Met name denkt hij aan het gebied tussen de Korenmolenweg en de Lange Vaart. Dat lijkt hem echt geen project waar honderden woningen komen, want daar is het veel te klein voor. Hij wil dan ook vragen aan de wethouder om aan tafel te gaan met partijen, die daar graag woningen willen ontwikkelen. De heer Dieleman gaat de wethouder niet verdedigen, maar hij kon zich heel goed vinden in de woorden van de wethouder. Ze gaat voor zorgvuldigheid, voor niet hapsnap bouwen, maar nadenken over waar behoefte aan is. Daar heeft hij in de eerste termijn ook een oproep voor gedaan. Eerst nadenken over wat men wil met Lansingerland. Wil het CDA bij deze projecten de zorgvuldigheid achterwege laten en zo snel mogelijk blind gaan bouwen? Is dat een verstandige koers, wat het CDA betreft? De heer Van Harn zegt dat het CDA natuurlijk niet blind wil bouwen. Maar deze gebieden liggen al vele, vele jaren gereed om bebouwd te worden. Hij verbaast zich erover, dat hier nog geen plannen voor zouden zijn. De heer Duk vraagt of het CDA de plannen die nu worden besproken bij de Merenweg ziet als zijnde een onderdeel van dat vaste aantal te bouwen woningen, wat in het coalitieakkoord staat. Of komen die er boven op? De heer Van Harn vindt dat een goede vraag. Dat zou hij niet zo één, twee, drie kunnen zeggen. De heer Duk vindt het fijn, dat het CDA ook ruimte ziet in extra woningen. De heer Kampinga vindt het een beetje een aanbodgericht verhaal. Er ligt grond, wat vol gebouwd moet worden met huizen. Heeft het

CDA enig idee over welke aantallen jongeren- en ouderenwoningen er bij gebouwd zouden moeten worden in Bleiswijk? Als men die behoefte zou kennen, dan kan ook naar het aanbod gekeken worden. Hij hoort het CDA alleen over het aanbod, maar de wethouder zegt terecht dat goed gekeken moet worden wat er gedaan wordt, want huizen worden niet voor een week gebouwd, maar voor 50 jaar. Het moet zorgvuldig onderzocht zijn. Dank u wel. De heer Van Harn heeft geen concrete aantallen paraat, maar de signalen uit de samenleving zijn dusdanig dat naar dit probleem gekeken moet worden.

De heer Jumelet wil toch wel blijdschap ten toon spreiden in de tweede termijn over het feit, dat het CDA ook de grote urgentie ziet om opwaartse druk te creëren als het gaat om starterswoningen, seniorenwoningen, maar eigenlijk voor de totale wooncarrière van de inwoners. Welkom, zou hij haast zeggen, bij de club. WIJ heeft het al een aantal jaren meerdere keren te berde gebracht hier. Heel goed. Eens met de heer Dieleman en met de wethouder, dat men niet onzorgvuldig moet zijn, want er wordt inderdaad voor vele jaren gebouwd. In het verleden zijn er weleens fouten gemaakt, misschien niet in deze gemeente, maar elders in Nederland, wat men anders had moeten doen als men iets langer had nagedacht. Maar hij is ook wel eens jaloers op gemeenten waar procedures en de totstandkoming redelijk vlot voor elkaar kan komen. Hij wil de wethouder oproepen om juist op dit punt de vraaggestuurdheid te omarmen. Laat men kijken hoe het sneller kan dan de traditionele gang van zaken, maar wel zorgvuldig. Zeker moet ook gekeken worden naar de vraag binnen de gemeente. Binnen dit huis zou die vraag toch snel op tafel kunnen komen als het gaat om de behoefte aan woningbouw. Hier is al zo vaak over gesproken. Hij kan het zich niet voorstellen, dat dat niet bekend is binnen dit huis. Dank u wel.

De heer Dieleman kan best goed volgen, dat het CDA met dit punt komt. Daar zit het echt niet in. De CU snapt dat die urgentie wordt gevoeld. Hij hoort de geluiden uit de samenleving ook, hij leest ook de lokale kranten, dus hij snapt dat dit punt op tafel komt. Maar wat de CU echt van groot belang vindt, dit richting alle fracties die zojuist zeiden dat er snel gebouwd moet gaan worden: laat men dat alstublieft zorgvuldig doen. Er is maar één keer de kans om te bouwen. Als een stuk grond vol gebouwd wordt, dan staan die huizen daar. Dan kan men er van alles van vinden, maar men heeft er dan niets meer van te vinden, want ze staan er en worden niet zomaar weg gehaald. Laat men ook heel eerlijk zijn. Iedereen kan roepen: het moet zo snel, snel, snel mogelijk, maar daarmee snijdt men zichzelf mogelijk ook in de vingers. De raad moet ook heel transparant zijn en zeggen dat het geen makkelijke keuzes zijn om na te denken over hoe men Bleiswijk verder wil ontwikkelen. Wil men van Bleiswijk een groter dorp maken? Of wil men Bleiswijk het relatief kleine dorp houden, wat het is. Dat zijn dingen waar echt strategisch over nagedacht moet worden en waar nu niet rücksichtslos keuzes in kunnen worden gemaakt, omdat er toevallig bouwgrond beschikbaar is. Dus nogmaals de oproep hier, hij is er nog niet helemaal uit hoe, daar zal de CU ook de gedachten over gaan en mogelijk een keer met een voorstel komen: laat men met elkaar ergens de komende periode een strategisch gesprek voeren hoe men Lansingerland verder wil gaan ontwikkelen. In het coalitieakkoord zijn hier wat dingen over opgeschreven en daar staat de CU van harte achter, maar ook daarbinnen is nog erg veel ruimte om over na te denken. Ook na deze bestuursperiode is Lansingerland niet af. Er zijn regionale en landelijke ontwikkelingen, ontwikkelingen binnen de eigen gemeente, daar moet de gemeente iets mee en een visie op hebben. Laat men dat een keer in de komende periode met elkaar bespreken om zo met elkaar na te denken hoe Lansingerland verder gebouwd wordt. Een soort Vinex-opdrachtje voor zichzelf om na te denken wat men wil met dit stukje Nederland wil. Het wordt geen makkelijke opgave, maar volgens hem echt de enige goede manier waarop heel goed en weloverwogen gebouwd kan gaan worden. Niet alleen met een behoefteonderzoek, maar ook met een visie. Deels ingegeven door ideologie en politiek, dat mag allemaal. Waar willen we heen? Dat is een mooie uitdaging voor de komende periode.

De heer Meester hoorde dat de wethouder aankondigde dat er in de kadernota meer over te vinden is. Hij hoopt overigens dat dat een freudiaanse bespreking van haar was. Degenen, die zijn mening over de veranderde PCDA cyclus kennen, die begrijpen dit. Dus in de kaderbrief hoopt hij duidelijkheid te krijgen. Hij zal daar met belangstelling kennis van nemen en een mening geven. Dank u wel.

De heer Duk vindt het fijn, dat de wethouder de vraag naar woningen belangrijker vindt dan een bepaald vastgesteld aantal uit het coalitieakkoord en dat ze bij een grotere vraag het gesprek met de hele raad aan wil gaan. De heer Dieleman denkt dat dit de indruk zou kunnen wekken, dat het college normaal niet het gesprek met de raad zou willen aangaan. Hij herkent dat geluid totaal niet. De heer Duk is blij, dat ze het ook op dit onderwerp met de gehele raad wil doen. Zou de wethouder kunnen vertellen hoe de situatie nu is m.b.t. Bleizo-west? Deelt zij de mening, dat een deel van de vraag naar woningen in Bleiswijk hierdoor kan worden ingevuld zonder het dorpse karakter aan te tasten? De heer Dieleman vindt dit precies zo'n punt, wat niet eventjes in een commissievergadering uitgeplozen moet worden. Hier moet echt rustig over nagedacht worden. Wil men dat of niet? Het kan het karakter van de gemeente heel erg veranderen. Laat men daar goed en rustig, weloverwogen over nadenken. De heer Duk vraagt enkel aan de wethouder wat op dit moment de status is van het gesprek tussen de gemeenten die hier

over gaan. De heer Kampinga heeft het B-woord gebezigd, dat geeft hij direct toe. Maar de strekking van het bespreekpunt is natuurlijk Bleiswijk, de kern. De heer Duk laat het aan de wethouder of zij hierop wil antwoorden. Anyway, zover hij weet ligt Bleizo nog steeds in Bleiswijk, dus gaat het hier ook over. Hij denkt dat hiermee de vraag naar woningen in Bleiswijk kan worden ingevuld, zonder dat het dorpse karakter hoeft te worden aangetast. De wethouder zegt dat er geen plannen zijn voor bouwen in weilanden. Maar klopt het dat de bouw van woningen in het gebied bij de Merenweg wel op weiland zou komen? Of enkel in het glastuinbouwgebied? Gezien de stug verlopende communicatie tussen het ambtelijk apparaat en de raad is het misschien beter dat niet de afzonderlijke fracties in contact treden met de ambtenaren over de Dorpsstraat. De heer Dieleman vindt dit heel raar. De raad heeft geen contact met de ambtelijke organisatie. Als de raad vindt dat er iets niet goed gaat, dat wordt dat het college verweten, niet de ambtelijke organisatie. De heer Duk zegt dat dit klopt. Maar de wethouder heeft in haar bijdrage gezegd, dat de raadsleden met de ambtenaren in gesprek moeten gaan als ze informatie willen hebben over de ontwikkeling bij de Dorpsstraat. Zelf stelt hij dan ook voor, dat de gehele commissie al dan niet schriftelijk op de hoogte wordt gebracht over dit project en dat niet de afzonderlijke fracties contact zullen opnemen met het ambtelijk apparaat. Het stemt hoopvol, dat alle partijen de noodzaak tot bouwen van woningen in Bleiswijk zien en dat ze ook het dorpse karakter van deze kern onderschrijven. Hij ziet uit naar een vervolg op dit gesprek.

De heer Xhemaili zegt dat de PvdA de urgentie echt ziet. Er moet actie ondernomen worden om te bouwen in Bleiswijk, nu, over één jaar of over twee jaar, maar dat het tot actie moet komen, daar is de PvdA het evident mee eens. Dank u wel.

Wethouder Arends wil iedereen bedanken voor het heel erg mee denken in het bespreekstuk van het CDA en over de kern van Bleiswijk. Er wordt heel veel gedeeld, dat het nodig is om zorgvuldig te zijn, dat er gebouwd wordt naar behoefte en bouwen voor de vraag die er voor Bleiswijk ligt. De raad onderzoekt de behoefte en informeert de raad er over. Dan is het belangrijk om met elkaar tot een visie te komen om dan de gebieden, die daarvoor eventueel nodig zijn, in ontwikkeling te laten gaan. De vraag over Bleizo-west. Dat ligt nu inderdaad niet op tafel. De vraag wordt gesteld, maar de raad is erover geïnformeerd en later wordt de raad er ook over geïnformeerd. Het lijkt de wethouder goed om dat nu niet te betrekken bij het vraagstuk en het bespreekstuk. En het CDA heeft er niet om gevraagd. Gezegd werd dat de wethouder gezegd heeft dat er gebouwd gaat worden in weilanden. Dat heeft de wethouder niet genoemd. Er werd een vraag gesteld over het akkerland; aan de overkant, daar wordt niet gebouwd. Ze heeft niet gezegd: we gaan niet op weilanden bouwen. Want in de Merenweg liggen gebieden wat nu grasland is. Het informeren over de initiatieven. Wat ze noemde, daar is de gemeente druk mee in gesprek. Daar kan de raad op vertrouwen; als daar dingen uit komen en het is nodig om de raad daarover te informeren, dan doet het college dat. Wie meer informatie wil, kan even naar een ambtenaar. Als er technische vragen over zijn, ziet ze die tegemoet. Dank u wel.

De voorzitter denkt dat het onderwerp bij een ieder de aandacht heeft. Het wordt op de voet gevolgd. Ze stelt nu de agendapunten 6a en 6b aan de orde, twee stukken ter advisering aan de raad.

5.b Kaders Afvalbeleid

De voorzitter stelt dit agendapunt aan de orde na behandeling van de agendapunten 6a en 6b.

De heer Machielse reed vanavond naar huis en toen dacht hij: het wordt een spannende avond, wat eten we vanavond? Dacht hij bij zichzelf? Eigenlijk is dat wat voor zijn partij centraal stond toen hij voor het eerst keek naar de notitie afvalbeleid. De raad stuurt het college op pad om boodschappen te gaan doen voor het avondeten, maar geeft geen boodschappenlijst mee. De raad moet maar zien wat de pot schaft. Dat is niet hoe de VVD wil toewerken naar een stuk beleid wat zoveel invloed gaat hebben op hoe alle inwoners met hun afval omgaan, wat het voor hun betekent om hun afval goed te scheiden en welke kosten dat voor hun met zich mee gaat brengen. In het verleden zijn hiertoe de nodige voorbereidingen getroffen. In het coalitieakkoord is er het e.e.a. over genoemd, er is een onafhankelijk rekenkamerrapport, waarvan een aantal aanbevelingen overgenomen is en mee gegeven aan het college, er is een pakket aan wettelijke eisen, die zijn weerslag moet vinden in het afvalbeleid, dan is er een visie duurzaamheid, ook al is die nog niet vast gesteld, waar ook het e.e.a. in wordt gezegd over scheiding en afval. De VVD vindt dan ook eigenlijk dat de raad en in dit geval de raadscommissie in staat gesteld moet worden om een goede discussie te hebben over die kaders, die het college mee gegeven worden voor het afvalbeleid. Hij noemde het zojuist al even: een kader is voor de VVD iets waar een achterban zich ook in kan herkennen, waar soms een politieke kleur in zit en waar een discussie over gevoerd kan worden. Het abstractieniveau waarop de kaders zijn geformuleerd en door het college worden voorgesteld bieden voor de VVD onvoldoende handvatten voor die discussie. Wat verwacht de VVD van het college? Dat moet centraal staan bij dit bespreekpunt, vandaar dat hij het onderwerp heeft laten verplaatsen naar de bespreekpunten met steun van de commissie. Twee dingen. Wat voor proces

verwacht de VVD? Hij zal aangeven wat hij erbij verwacht. Hij verwacht dat met wat nu het college wordt mee gegeven, het college komt met nieuwe conceptkaders, waarbij een stuk uitwerking zit op het eigenlijke effect, die bepaalde kaders hebben op de financiën, op het resultaat en op de belasting in de zin van moeite voor inwoners. Dan kan een afgewogen afweging gemaakt worden. Welke kaders wil men het college mee geven? Dan weet men waar ja of nee tegen gezegd wordt en dan kan het ook altijd weer uitgelegd worden aan de eigen achterban. Binnen dat proces zal het afvalbeleid ook door geen enkel ander orgaan dan de gemeenteraad zelf vast gesteld moeten worden. Dat is overigens ook zo geregeld in de wet milieubeheer; daar wees, met veel dank, de griffie hem op. Zoals nu wordt voorgesteld in de voorliggende notitie kaders afvalbeleid stelt het college het vast en stuurt het ter kennisgeving aan de raad. Ook dat is niet een proces wat de VVD kan ondersteunen. Daarmee verwacht de VVD aan het einde van de rit te kunnen besluiten over een afvalbeleid, waar de raad in een vroeg stadium heeft kunnen beslissen over de kaders en in een later stadium een besluit heeft kunnen nemen in één keer over wat het gaat betekenen voor de inwoners en ook over wat het gaat kosten. Dan komt hij toch weer even terug op het boodschappen doen, want de voorgestelde splitsing van uitvoeringsbeleid en financiële uitwerking voelt ook nog eens, alsof hij de wethouder zijn creditcard heeft mee gegeven bij het boodschappen doen. Dan is het maar kijken of er vanavond stampot of kaviaar gegeten wordt. Daarmee zou hij zijn bijdrage in de eerste termijn willen beëindigen. Hij nodigt andere partijen van harte uit om hun visie te geven op proces en kaders in dit belangrijke dossier. Dank u wel.

De heer Van der Stelt heeft aan de beeldende, algemene beschouwingen van collega Machielse niet heel veel toe te voegen. Het is hem uit het hart gegrepen, zowel wat betreft hoe het CDA tegen de voorgestelde kaders aankijkt als wat betreft het vervolgproces. Er is hier een beeldvormende avond geweest, waar ook al het nodige gewisseld is. Verschillende partijen hebben wat beelden op tafel gelegd, waar men aan denkt en wat men belangrijk vindt. Hij weet dat het CDA heeft aangegeven, dat het CDA in ieder geval geen voorstander is van diftar, maar wel van omgekeerd inzamelen. Dat was ook één van de instrumenten die één of meerdere scenario's de revue passeerde. Ja, ook wat betreft het financiële aspect, dat moet natuurlijk wel helder worden, waar men op wil uitkomen. Wat een ondergrens of bovengrens is, hoe men dat wil bereiken. Vandaar zijn vraag aan het college, een technische vraag: aan welke instrumentenmix denkt het college om invulling te geven aan de kaders, de deels al uitgewerkte kaders? Het antwoord wat hij kreeg: ja, er zijn nog geen instrumenten vast gesteld, punt. Nee, dat was de vraag niet. Het ging niet om de vaststelling, maar waar aan gedacht wordt, aan welke mix, om ergens te komen. Het stelt hem teleur, dat daar geen enkele inkleuring aan gegeven is. Nogmaals, als het gaat om omgekeerd inzamelen, dan denkt het CDA dat dat een belangrijk element is in de kaderstelling. Maar ook als het gaat om het hele financiële plaatje, welke maatregelen kan men nemen om geld te verdienen met recycling. Er zijn vast prachtige voorbeelden in den lande. Hij zou het college echt willen uitnodigen, ook na de hele goede beeldvorming en n.a.v. de goede voorbeelden die er in den lande zijn, om te komen met een voorstel, waar de raad het echt inhoudelijk over kan hebben en wat ook echt getoetst kan worden aan de verschillende politieke opvattingen. Zoals het er nu ligt is het te vaag en kan het niet vast gesteld worden. Daar laat hij het even bij.

De heer Jumelet merkt op, dat het in de raad vaak gaat over de wat- en de hoe-vraag. Hij is blij dat het college de gedachte omarmt, dat de raad met name de wat-vraag moet en wil beantwoorden. Maar in dit geval gaat het om een wel heel magere invulling van de wat-vraag. Wat wordt er nu feitelijk gezegd met die 5 kaders? Ze zijn zo algemeen. Het roept wel om een verdere verdieping. WIJ is eigenlijk niet zo blij met hoe het college het nu aanvliegt. Het is een onderwerp waar heel veel druk op staat, gezien het rekenkamerrapport en de maatschappelijke ontwikkelingen rondom dit onderwerp, maar ook de wettelijke doelstellingen. De 100kg, om maar even wat te noemen. Maar het maakt ook deel uit van het duurzaamheidsbeleid van de gemeente, want is een onderdeel van de foodprint van de gemeente. In dat kader is WIJ heel benieuwd, ook om antwoorden te geven op deze discussie, hoe het nu precies zit. De afvalstromen, het restafval enzovoorts. Dit vraagt om een paar slagen dieper, waarbij WIJ het echt ziet als een bestuurlijke vraag, omdat het één van de zware punten, politiek gezien, van dit jaar is. Dit kan en mag de raad niet op deze manier afdoen, zoals het college het voorstelt. Eens met wat de heer Machielse aangeeft en wat het CDA aangeeft. WIJ is heel erg geporteerd van scenario's, met daarbij aan de ene kant het uitgangspunt, de foodprint, de wettelijke kaders en anderzijds de doelstellingen. Op basis daarvan een aantal scenario's. Ook de kosten goed in beeld te krijgen. Zonder die scenario's kan de raad feitelijk ook geen besluit nemen, geen keuze maken rondom dit onderwerp. Dus wat WIJ betreft, gaat het terug richting het college. WIJ wacht graag een wat verder uitgewerkt verhaal af, waar de raad echt de discussie over kan aangaan. Dan kan gekeken worden welke keuzes gemaakt kunnen worden.

De heer Muis is het eens met de uitgangspunten, die hij eigenlijk een beetje bij elkaar heeft gezocht uit het raadsbesluit, uit de brief van het college en deels in de notitie. Dus op zich kan D66 zich daar prima in vinden. Dat men duurzaamheid wil vergroten op het gebied van afvalinzameling en verwerking, dat restafval gereduceerd wordt, dat er meer grondstoffen gerecycled worden, dat er een hoger

ambitieniveau is, dat men zich wil committeren aan landelijke doelstellingen. Dat is allemaal prima. Ze zijn eigenlijk beter dan die kaders. Het lijkt een beetje geknutseld, die kaders, want de eerste twee kaders zijn gewoon hetzelfde; hij heeft het wel tien keer gelezen, maar er staat hetzelfde. Het reduceren voor einde 2022 tot 100kg. De deadline voor het behalen van de 100kg is 31 december 2022. Ja, hij kan het heel veel keer lezen, maar het zijn twee dezelfde uitgangspunten. Los daarvan, de technologische ontwikkelingen, hij heeft het idee, dat er wat dingen bij elkaar zijn bedacht vanuit de gedachte om te zorgen dat men plastic gaat nascheiden. Dat was misschien zijn slechte aard, maar dat gevoel becroop hem. Blij, dat ook andere partijen ook niet gecharmeerd zijn van deze kaders. Het gaat ook van tafel, daar hoeft hij het verder niet over te hebben. Het rekenkameronderzoek is aangehaald. Uit de benchmark blijkt dat de gemeente op één na het slechtst presteert, in vergelijking met gemeenten van dezelfde soort. Dus die doelstelling voor 2020 om van 200 naar 100kg te gaan is ambitieus. D66 snapt de vraag van het CDA en L3B, prima, die ambitie, maar hoe gaat men dat dan doen? Die vraag moet dus centraal staan. Hoe gaat men dat doen? Niet van: geef ons de kaders en dan gaan wij het doen. Dat is wel heel veel vertrouwen, dus dat wordt niet gedaan. Dan leest hij verder over processen. Daar werd door de VVD ook naar gevraagd. D66 wil in ieder geval dat inwoners hierbij betrokken worden. Het college had dat ook voorzien, want ze willen inwoners betrekken bij het uitvoeringsplan, bij het maken van scenariokeuzes en zelfs keuzes binnen scenario's. Maar de raad krijgt het dan ter informatie. Ja, dat kan natuurlijk niet. De raad mag alleen de financiën aftikken. Dat gaat hij niet doen. De inwoners moeten ook betrokken zijn bij de scenariokeuzes. Wat D66 betreft gaat men verder in lijn met de beeldvorming. Daar is al voorwerk gedaan, met die scenario's. Dus ga er mee verder. Wat zijn dan die kaders? Sommigen hebben dat al aangegeven. Leg alternatieven voor, betrek inwoners, zorg dat de uitgangspunten erin zitten, want daar zitten die resultaten. En ook: de vervuiler betaalt. Het maakt hem niet uit welk systeem genoemd wordt, maar D66 zou graag zien dat wie meer afval produceert ook meer betaalt dan iemand die dat niet doet. Dank u wel.

Mevrouw Zwinkels zegt dat ook L3B een verder uitgewerkt voorstel zou willen zien, met een beleidsplan. Voor L3B geldt, dat het een zorgvuldig traject is, waarbij de impact voor bewoners wordt meegenomen, gevoed door burgerparticipatie en duidelijkheid over de financiële consequenties, het mag niet duurder worden voor de inwoners, dat de communicatie naar de inwoners en de bewustwording van de inwoners goed wordt aangepakt en in samenhang met duurzaamheid de grondstoffen door de consument op kwaliteit worden gescheiden, maar er ligt ook een grote verantwoordelijkheid bij de leverancier wat betreft de recycling. Dat is het voor L3B.

De heer Dieleman merkt op, dat er in deze raad al een hele tijd gesproken wordt over het afvalbeleid. Er zijn verschillende planningsmomenten geweest. Op een gegeven moment wist men dat het ongeveer deze periode zou komen. Er is beeldvorming over geweest in het verleden. Er is een keer een bezoek gebracht aan de afvalscheidingsinstallatie, met een aantal raadsleden. Er is een rekenkameronderzoek geweest. Men heeft het er eindeloos over gehad. Toen dit stuk op IBABS verscheen en hij het open klikte, had hij echt hoge verwachtingen. Hij dacht: wauw, hier komt het, nu weet ik wat het afvalbeleid wordt de komende jaren. Hij herkent de teleurstelling, die ook door andere fracties is geuit, want toen hij de kaders las, had hij zoiets van: wat staat hier? Waar is de ambitie heen? Wat betekent dit nu eigenlijk? In al die dingen, die eerder zijn behandeld, de heer Muis gaf het ook terecht aan, bij de beeldvorming ging het over verschillende scenario's. Het ging over vragen als: wil men meer inzetten op nascheiding of PMD verlagen, de zak aan een paal of in een bak, dat soort dingen. Die punten horen wat de CU betreft echt in het afvalbeleid wat aan de raad wordt voorgelegd. Het college doet dat af als uitvoering. Het college geeft deze vagheden aan als kaders, 5 punten, of 4, want hij sluit zich aan bij de woorden van de heer Muis, hij ziet ook geen verschil tussen punt 1 en 2. Hier moet de raad het mee doen en voor de rest gaat het college ermee aan de slag. De CU vindt niet dat de raad daarmee in positie wordt gebracht. Dit zijn namelijk politieke keuzes. Dit zijn keuzes waar raadsleden op worden aangesproken. Dit zijn keuzes waar partijen posten voor bedrukken en op alle borden in Lansingerland ophangen. Dit zijn verkiezingsbeloften van politieke partijen. Dit zijn discussies, die in de raad gevoerd moeten worden. Dit is geen uitvoering. Dit is gewoon: hoe wil men het afval regelen? Dat is echt een kader, wat mee gegeven wordt. Dat moet echt een heel stuk uitgebreider, wat de CU betreft, in de toekomst. Wat wil de CU daarin dan precies zien? Eigenlijk de dingen die in de beeldvorming te zien waren. Daar stonden verschillende scenario's in. Die vond de CU uitstekend. Presenteer maar een voorkeurscenario van het college, waarin kosten, afvalscheiding en al dat zaken met de vangnorm en eisen die gesteld worden, goed uit komen. Presenteer maar wat de alternatieve scenario's zijn en geef de raad daarin de mogelijkheid om een keuze te maken met alle voor- en nadelen van dien. Bedenk ook even, dat toen het rekenkamerrapport behandeld werd er voor gekozen is om een aanbeveling van de rekenkamer er uit te slopen. Daar was niet heel deze raad voor, maar wel een meerderheid. Toen is dat eruit gehaald, omdat men de keuze niet toen wilde maken, maar bij het afvalbeleid. Nu ligt het afvalbeleid voor. Het ging over diftar en omgekeerd inzamelen, voor de herinnering. Nu ligt het afvalbeleid voor en kan die keuze niet gemaakt worden. Zo'n keuze zou zeker thuis horen in het afvalbeleid. Daarin stelt de raad vast of

men een gedifferentieerd afvaltarief wil doen, of men omgekeerd wil inzamelen of niet. Het staat er niet in. Daar kan de raad op dit moment niet op sturen. Het college zou het verder gaan uitwerken en dan zou de raad er niet zoveel meer van te vinden hebben, behalve dan dat de afvalstoffenheffing vastgesteld moet worden, want dat is een raadstaak. Dat soort punten horen wat de CU betreft echt in het afvalbeleid. Ja, nieuw huiswerk voor het college. Ongetwijfeld gaat het college dan zeggen dat er vertraging gaat oplopen en dat dat allemaal lastig is. Dat kan hij zich best voorstellen, want hij baalt er ook van. De gemeente behoort al totaal niet tot de top en doet het ontzettend slecht en zou zeker met nieuwe ambities aan de slag moeten. De CU heeft onvoldoende het gevoel dat het hiermee gaat lukken. Hij hoort graag van de wethouder wat hij een haalbaar scenario acht om met de punten die hij van de fracties heeft mee gekregen opnieuw terug te komen naar de raad, qua tijdsplan.

Mevrouw Citterbartova merkt op, dat ze, toen het nog een stuk ter advisering aan de raad was, een lange inleiding had voorbereid, van hoe teleurgesteld ze was over de lange aanloop en het magere resultaat. Maar iedereen is teleurgesteld, dus daar hoeft ze het niet meer over te hebben. Ze gaat dus gelijk naar de inhoud. Het deel in het voorstel, en dat is van de 6 kantjes maar 1 kantje, wat over de inhoud gaat, biedt geen enkele houvast. Het enige concrete wat er staat, is dat het college het behalen van de landelijke doelstelling met 3 volle jaren wil uitstellen. Drie jaar, die vervolgens verspillen worden aan het wachten op technologische ontwikkelingen. Weet men hoeveel extra ongescheiden afval dat is in twee jaar? Dat is 6.000 ton per jaar, twee maal. Dat is een hele hoop. In de notitie staat dat de gemeente in 2022 de doelstelling wel gaat halen. Maar hoe kan ze daar over oordelen als ze geen enkel idee heeft over hoe? Wat haar betreft, zou het zomaar wishful thinking kunnen zijn. Ze krijgt ook geen informatie over waarom het niet haalbaar is om het eerder te behalen. De rekenkamer, dat is al vaak gezegd, gaf een bepaalde aanbeveling, waarvan besloten is om die niet over te nemen, omdat de raad een uitwerking zou krijgen met verschillende mogelijkheden. Dat kreeg de raad gepresenteerd door de beleidsambtenaren in december. Haar verwachting was dat de raad dit soort scenario's met nadelen en voordelen, effecten, kosten tegen elkaar zou kunnen afwegen. Dat kan de raad niet, omdat het niet aan de raad is voorgelegd. Door dit te verleggen naar het college is de raad op een zijspoor gezet. Dat hoort niet. De raad hoort in een positie te worden geplaatst, waarin de raad goed geïnformeerd en gemotiveerd een besluit kan nemen. Het gaat over een onderwerp in het dagelijks leven van alle inwoners. De raad hoort kaders te stellen, die hout snijden. GL verwacht dat de raad in het vervolg ook zo'n voorstel krijgt voorgelegd. Dank u wel.

De heer De Groot zegt dat de PvdA die presentaties eigenlijk hartstikke goed vond. De commissie is heel goed mee genomen in de gedachten van het ambtelijk apparaat en het college over hoe dit aangevlogen zou moeten worden. Het is jammer, dat die gedachten niet meer terug te vinden zijn en dat het stuk eigenlijk ontdaan is van alle politieke lading. Dat is volgens de PvdA niet terecht, omdat de keuzes die gemaakt worden in de uitvoering een politieke lading hebben. Er zou een proces moeten komen, waarbij de raad de politieke keuzes ook kwijt kan. Wat de PvdA betreft is het onbespreekbaar om deze kaders vast te stellen, zonder een proces af te spreken hoe over de uitvoering gesproken kan worden en welke maatregelen nu precies genomen moeten worden. Om daar een voorbeeld van te geven, wat de PvdA als belangrijk aandachtspunt heeft: het afvalbeleid moet betaalbaar zijn, betaalbaar voor de gemeente, maar ook betaalbaar voor inwoners met een kleine portemonnee. Gedifferentieerde tarieven is voor iemand die met een Tesla toch wat anders dan voor iemand met een bijstandsuitkering. Hoe zit het met kwijtscheldingsregelingen? Hoe zit het met de uitvoerbaarheid van omgekeerd inzamelen voor iemand die slecht ter been is. In de uitvoering zitten heel veel politieke keuzes en die wil de PvdA gewoon terug zien in het voorstel. Welke scenario's zijn er, wat zijn de consequenties, wat betekent het financieel, is het uitvoerbaar, is het te doen voor inwoners? Dat wil de PvdA bespreken in de raad. Met het voorstel wat er ligt, kan men het niet mee oneens zijn, maar wat wordt dan vast gesteld? Wat de PvdA betreft, komt de wethouder met een voorstel m.b.t. een proces, waarbij kwaliteit boven snelheid gaat. Hij snapt de wens om doelstellingen te halen, maar dit is wel heel belangrijk voor inwoners. Men vraagt nogal wat. En als er iets gevraagd wordt, wat inwoners niet kunnen doen, dan heeft het geen zin. Hier wil hij het bij laten.

Wethouder Fortuyn heeft uiteraard goed geluisterd, dat doet hij altijd, naar de inbreng van de commissie. Vooraf wil hij toch even het volgende kwijt. De inzet van dit document is geweest om de kaderstellende rol van de commissie en van de raad in beeld te brengen. Dat is feitelijk wat dit uit. Er is natuurlijk de discussie over de wat- en de hoe-vraag. De wat-vraag is uiteraard de kaderstellende rol, daar komt hij zo inhoudelijk nog wel even op terug. Maar het gaat om de kaderstellende rol. Dat heeft het college met dit document willen bereiken zonder uitvoering te geven aan 'wat dan?', want het kan zijn, dat de raad kaders gaat aanvullen. Het college geeft er 5, eens meneer Muis, dat had ook wel 4,5 kunnen zijn. Het had deze avond ook 8 kaders op kunnen leveren. Het had aanscherping kunnen geven. Dat was eigenlijk de bedoeling van deze avond. Vervolgens is gezegd, dat het college in de uitwerking gaat en dat de raad hierover geïnformeerd wordt. Is er geld nodig, dan komt de wethouder bij de raad terug. Die trekt hij terug, dat doet hij al van tevoren, want hij heeft meerdere partijen gesproken. Als er

al een uitvoering komt of alternatieven of varianten, dan komt het ter besluitvorming. De heer Machielse vraagt zich dan toch af waarom de wethouder van origine wel dat proces wilde voeren. Dat hij het nu onder druk wil aanpassen, dat waardeert hij, maar waarom stelde de wethouder het dan eerst anders voor? Wethouder Fortuyn noemt het voortschrijdend inzicht op dit moment. Hij kan erop ingaan, maar het is voortschrijdend inzicht. Hij kan ook zijn knopen, zijn zegeningen tellen. Het college is bezig in die rollenpatronen, waar men mee bezig is, om te kijken welke rollen vervuld worden. De kracht van de raad is daar ook een onderdeel van, om met elkaar te kijken hoe de positie van het college voor gesteld wordt. Hoe wordt kaderstelling vorm gegeven? De heer Dieleman vond dit dan in ieder geval een goede les, als hij zo de discussie in de commissie hoort. Dit is niet de kaderstellende rol van de raad, dan is hier een inschattingsfoutje gemaakt. Die laat wethouder Fortuyn voor zijn rekening. Het gaat hem om de intentie hier neer te leggen. Hij zou willen, dat daar een beetje ontspannen naar gekeken wordt. De heer Machielse heeft een korte vraag aan de wethouder. Als de wethouder binnen het college nadenkt over collen en taken, dan juicht de VVD dat van harte toe. Maar had het niet verstandiger geweest om eerst een discussie te hebben met de commissie dan wel de raad over hoe dat in de praktijk gedaan kan worden? In plaats van een soort proefballonnetje te doen met een dermate belangrijk dossier, waardoor het nu niet alleen vertraging oploopt, maar ook een heel nare discussie. Wethouder Fortuyn denkt niet dat men met elkaar een nare discussie hoeft te hebben. Hij probeert net aan te geven, dat men er ook een beetje ontspannen in moet zitten. Hij heeft uitgelegd welke weg bewandeld is, laat men er ontspannen mee omgaan. Het kan geprepareerd worden, want daar gaat het hier vanavond over. De wethouder komt op onderdelen terug. Hij trekt het zich ook persoonlijk aan, want het gaat hier over en proces en daar heeft de raad ook naar gevraagd. Hij geeft alleen vooraf even aan, wat de insteek was van dit verhaal om een goede discussie te krijgen met name op het politieke vlak. Hij heeft net toegegeven, en dat wil hij even vast leggen, dat hij voor de besluitvorming m.b.t. de uitvoeringsplannen in varianten terug komt bij de raad om dat met elkaar te nemen. Hoe ver ligt het kader of het kantelpunt over een kader? Want dat is ook iets. Toe hoe ver gaat het met het invullen van de kaderstelling. Waar gaat het kantelen en is het uitvoering voor het college of de uitvoerend ambtenaren? Het is ook beetje een zoektocht. Het college heeft daarin te vroeg een scheiding gemaakt om de besluitvorming rond het uitvoeringsplan te knippen. Dat wil hij hier ook even zeggen, dan is het voor iedereen helder. Als er gesproken wordt over een boodschappenlijstje, dan komt hij er ook even inhoudelijk op terug. Hij vond het een mooie parabool 'wat gaan we eten vanavond?'. Metafoor. Dat is waar, een metafoor. Tegelijkertijd, het is geen boodschappenlijstje wat het college niet kent. Het is een boodschappenlijstje, waarbij men met wet- en regelgeving te maken heeft, met een coalitieakkoord, vandaar dat de raad er een aantal dingen in terug vindt, het is ook hetgeen ervaren wordt in de buitenwereld, ondertussen staan overall containers en er zijn de resultaten uit dit proces, dus er zijn meer bronnen waaruit geput is om niet in conflict te komen met hetgeen in een eerdere fase met elkaar gedeeld is. Er hangt echter geen merk aan de boodschappenlijst, dat is helder. Het college heeft een aantal kaders gegeven, waarvan de commissie vindt dat het geen echte kaders zijn. Hij hoort mevrouw Citterbartova zeggen, dat er 3 jaar verloren wordt, omdat het naar 2022 gaat. Waarom doet het college dat? Omdat het college dat een realistisch tijdspad vindt. Omdat men in gesprek gaat met de burgers om er invulling aan te geven. Omdat ook technologische ontwikkelingen de ruimte gegeven wil worden. Dit geeft het college aan. Ook wil het college kwaliteit boven kwantiteit laten gaan. De heer Muis had het in zijn bijdrage weg gelaten, die technologische ontwikkelingen, maar de wethouder brengt het nu zelf naar voren. Die technologie blijft voort schrijden. Het is echt niet dat de wereld in één jaar helemaal veranderd is. Dan kan de wethouder dus blijven wachten. Zijn idee was, dat dit een college van doeners was en niet van doorschuivers. Wethouder Fortuyn legt uit, dat in het proces naar een mix van oplossingen gezocht wordt. De voorbeelden, omgekeerd inzamelen, omgekeerd diftar, frequentie verlagen, allerlei mogelijkheden, zijn mixen. Die mix gaat hij zoeken aan de hand van de kaders die gegeven worden. Er wordt niet gezegd: we gaan vanaf morgen nascheiden. Dan is hij snel klaar, want dan gaat alles in de grijze container, klaar. De heer Muis vraagt of de wethouder verwacht dat het over een jaar allemaal wel geregeld is, dat die verwerkingscapaciteit binnen een jaar ineens op orde is. Wacht hij daarop? Zet dat er dan expliciet in, dat het daar om gaat, om die nascheiding van het plastic, maar verzin geen rare zin over technologische ontwikkelingen. Wethouder Fortuyn zegt dat het letterlijk in één van die 4,5 punten staat, nascheiding staat er in als te onderzoeken gebied. In bepaalde gebieden kan makkelijk variant X gedaan worden, terwijl in andere gebieden, denk aan hoogbouw of een hoog verstedelijkingsniveau, nascheiding een heel goede oplossing zou bieden, omdat het daar in dat gebied op maatwerk de beste oplossing is. Dat is de zoektocht. Er kan niet één lijn uitgetrokken worden over heel Lansingerland. Dat weet het college nog niet. De heer Dieleman heeft een vraag over de orde. Afgesproken was, dat nu niet de inhoud door geakkerd zou worden, omdat het stuk waarschijnlijk terug gestuurd gaat worden. Dat is de conclusie die hij zojuist hoorde in de commissie. Nu gaat het toch over de inhoud. Wethouder Fortuyn gaat er verder niet op in, maar hij probeert wat verduidelijking te geven richting D66. Excuses, dat hij daarop in gegaan is. De heer Jumelet denkt dat het handig is, omwille van de tijd, dat de wethouder een procedurevoorstel doet, waar de commissie even iets van kan vinden, want dan kan men het snel met elkaar eens worden. De commissie is het redelijk eens over het vervolg na vanavond. Wethouder Fortuyn

heeft daarbij een probleem, namelijk hoe de raad dat vervolg ziet. Dan komt hij meteen op het punt waar hij heen wil. Hij krijgt te horen van het CDA, dat ze wel voorstander zijn van omgekeerd, maar niet van diftar. Gevraagd wordt om een verdieping. Welke verdieping zoeken ze dan? Hij hoort D66 zeggen: de vervuiler betaalt. L3B heeft het over niet duurder en ondersteunt ook een aantal andere elementen, maar niet duurder. Participatie wordt ingebracht; met voorstellen zonder participatie kan hij helemaal niets. Dan van de CU ook mooi: ga even een aantal scenario's uitwerken met alternatieven erbij, waar een discussie over gevoerd kan worden. Dat kan. Eigenlijk zegt de PvdA dat het betaalbaar moet zijn, ook voor de kleine portemonnee en van mevrouw Citterbartova kreeg hij een hele belangrijke: de raad hoort kaders te stellen, die hout snijden. Daar is de wethouder naar op zoek. Geef de kaders mee, waarbinnen de wethouder dit plan kan aanscherpen en waarmee hij met voorstellen kan komen. De commissie geeft iets terug, terwijl hij eigenlijk geen kader mee krijgt. Ja, verschillende signalen en: college, zoek het even uit. Hij chargeert een beetje, hij bedoelt het niet zo, maar zo voelt hij het wel. Mevrouw Citterbartova begrijpt, dat de wethouder het moeilijk heeft, maar het is helemaal niet moeilijk. Hij hoeft het alleen maar in te koppelen. Er is een fantastische presentatie geweest over scenario's. Daar is ook aan gegeven hoe het werkt, wat misschien te combineren is. Het is maar de vraag om dat door te trekken en aan te scherpen. Daar kan de raad het inhoudelijk over hebben. Dan komen de fracties met hun politieke voorkeuren natuurlijk, maar dan is er iets waar over gesproken kan worden. De heer Dieleman denkt dat het toch ook niet zoveel anders is dan een heleboel andere beleidsthema's die binnen deze gemeente behandeld worden. Daarin vinden de fracties vaak ook iets heel anders en daarin worden ook niet altijd eenduidige signalen gegeven richting het college. Het college stelt dan een nota op en die wordt in de raad neergelegd, waarop geschoten wordt in de raad. Het wordt eventueel nog geamendeerd, maar is dan wel op het niveau waarvan gezegd kan worden dat het een beleidsplan van de gemeenteraad is. Daar zullen in het land legio voorbeelden van zijn, van beleidsplannen die door de gemeenteraad zijn vast gesteld, die wat meer inhoud bevatten dan deze. Wethouder Fortuyn begrijpt, dat hij eigenlijk vraagt om het oude proces wat er in het verleden was. Dat kan. Maar het is niet handig, want het is toch zoeken voor de wethouder waar hij ongeveer de meerderheid kan gaan vinden. Hij gaf net al aan waar de verschillen liggen op dit moment. Het is wel een lastige. Dat is de reden dat de wethouder probeert om met de raad de kaders te krijgen om daaraan invulling te geven. Mevrouw Citterbartova heeft dat zelf ook gezegd. De wethouder verwacht van de commissie een klein beetje steun; de raad bepaalt de kaders. Er is een avond geweest, waarbij de consequenties aan de orde zijn geweest. Er is een tijdspad gezet. Er is aangegeven waarmee het niet gehaald wordt of wel. Het is een beleidsstuk wat grote impact heeft in de gemeenschap, in de samenleving. De wethouder onderkent dat ook. De heer Dieleman wil de wethouder tegemoet komen. Hij kan het zich voorstellen, dat het een lastige opdracht is, omdat de raad nogal diffuus is. Sommige fracties hebben wel signalen afgegeven en andere nog niet. Kan er niet gewoon eens een avond belegd worden, heel pragmatisch, waarop al die verschillende dingen eens door geakkerd worden, zonder formele standpunten in te nemen, om het gevoel van de verschillende fracties te peilen over die onderwerpen. Dan heeft de wethouder veel meer input om aan de slag te gaan met het beleidsplan. Dan kan er gewoon een voldragende beleidsplan worden voorgelegd waar in de raad nog iets van gevonden kan worden door de fracties, want formele standpuntbepaling gebeurt hier, maar dan kan er met elkaar wel een mooi proces doorlopen worden. Als het gemeentebestuur dit met elkaar oppakt, dan moet men eruit komen. De voorzitter vindt het een aardig gebeuren, maar ze vraagt zich af of dat haalbaar is, gelet op de standpunten die er her en der zijn. Ze heeft een aantal fractieleden toch duidelijk horen zeggen welke richting men graag op wil. De plussen, de minnen, het financiële, afwegingen enzovoorts. Ze vraagt zich af of een discussie op voorhand de nodige meerwaarde heeft. Vanavond is het e.e.a. gehoord, en het is nu laat op de avond, daarom stelt ze voor om dat nog eens tot zich te nemen, zeker hetgeen in de beeldvorming naar voren gebracht is, om alles nog even op een rijtje te zetten, om het ook eens van de zijkant te bekijken. Wat staat er nu? Kan men hiermee verder? Wat wil de raad? De raad wil graag iets meer houvast hebben om erg politiek een discussie over te hebben. Dat is wat ze beluistert. Daar moet het met elkaar over gaan. De nota is een beetje te eng. Kom met een verdieping, kom met de plussen, met de minnen. Wat doet het met de burgers? Burgerparticipatie prima, maar wat wordt er van de burgers verlangd? Moet er een eindje gelopen worden, moet er niet gelopen worden? Er moet een afweging gemaakt kunnen worden door de raad m.b.t. wat er gedaan gaat worden en wat men wil. Wil men de burgers heel veel laten betalen? De wethouder heeft alles gehoord en moet zich afvragen hoe hij hiermee verder wil. De ambtenaren zitten aan de andere kant van de tafel. Met hen kan gekeken worden hoe dat op een heel goede manier opgepakt kan worden om tot een goed beleidsplan te komen, want daar gaat het om. Er moeten afwegingen gemaakt kunnen worden. De heer Dieleman vindt het wel van groot belang, dat als de wethouder concludeert dat het hem op dit moment niet lukt, omdat hij onvoldoende informatie heeft van wat de gemeenteraad zal gaan willen, dan moet de raad even pragmatisch handelen en zeggen: wethouder, dan helpen we u mee. Dan wordt er met elkaar een goed beleidsplan van gemaakt. Los van al die formele stappen, die daarna nog gezet gaan worden. Dan wordt er met elkaar een goed afvalbeleidsplan voor de gemeente opgesteld. De heer Van der Stelt is het daar volslagen mee oneens. Dat vindt hij echt de omgekeerde wereld. Het college hoort hier gewoon een voorstel voor te leggen en

kan niet van de raad verwachten dat er net zo lang gepraat wordt, tot men eensgezind is over welke kaders het college mee gegeven worden. Dat blijkt wel uit de politieke gesprekken die over het voorstel van het college gevoerd worden. Dan ziet men wel wat daar uit komt. Het is al door diverse partijen gezegd, dat er een heel goede beeldvorming is geweest. Daarbij zijn scenario's de revue gepasseerd. Er zijn voorbeelden elders in het land. Hij wil echt het college oproepen om iets creatiever te zijn in de beeldvorming, want dit onderwerp is helemaal niet uniek, hoe dit aangepakt wordt. Dat doet de gemeente ook bij andere beleidsterreinen. Hij zou echt het college willen uitnodigen om, gehoord hetgeen eerder is ingebracht, of als men nog nader het oor te luisteren wil leggen in de samenleving of bij diverse politieke partijen, dan kan de wethouder dat allemaal organiseren, maar hij gaat niet in een praatclub net zolang door totdat de wethouder voldoende eenduidige kaders van de raad heeft mee gekregen om vervolgens een plan te maken. Dat is echt de omgekeerde wereld. De heer Jumelet kan heel goed volgen wat de heer Jumelet zegt. Hij is het wat dat betreft ook met hem eens. WIJ heeft behoefte aan een aantal scenario's, waarbij fracties overtuigd worden om een bepaalde keuze te maken, wellicht de voorkeursvariant van het college. Overtuig de raad. Gun de ruimte aan het college, op basis van eerdere presentaties. Vorige maand ging het over rotondes, dat was een soortgelijk verhaal, want daar konden ook verschillende varianten verzonnen worden. Dat was toch ook goed? De raad is toch ook tot een besluit gekomen? Hij begrijpt niet hoe dit onderwerp anders is dan andere onderwerpen. Hij begrijpt ook de verwarring bij het college niet.

De voorzitter merkt op, dat de eerste ronde geweest is en dat de wethouder gehoord is. Alles staat op de band. Het kan nog even inzakken. Dan kan gekeken worden: wethouder, college, kom terug met een beter verhaal, uitgebreider, zoals hier vanavond is aangegeven, met alle plussen en minnen en wat naar voren is gekomen, om het dan weer in de commissie te bespreken. Hier wil ze het bij laten. Er wordt niet nog een ronde gedaan, want het betoog was helder. Dit is wat een ieder naar voren gebracht heeft. Dit gehoord hebbend zegt ze: het is een bespreekpunt. Een ieder gaat over tot de orde van de dag. Het komt op een ander moment weer terug. Geen tweede termijn, want dan komt er een herhaling van zetten. Het stuk wordt afgehamerd. Het college komt met een nieuw beleidsplan.

6. Stukken ter advisering aan de raad:

6.a Kader Recreatieschap Rottemeren

De heer Duk vindt de Rottemeren een prachtig gebied om in te recreëren, maar ook een prachtig gebied waar vogels rust en een broedplaats vinden en waar menig bijzonder plantje groeit. In de notitie ligt de nadruk wel erg op recreëren en krijgt de natuur niet de aandacht, die zij verdient. En dat terwijl veel recreanten juist naar de Rottemeren komen om van die natuur te genieten. Hij kan zich dan ook goed vinden in de woorden die Rotta, en andere sprekers, aan de commissie heeft gericht. Daarom heeft hij een aantal vragen aan de wethouder. Wat is zijn reactie op het voorstel van Rotta om in het Hoekse Park de bomen zoveel mogelijk met rust te laten, zodat dit kan opgroeien tot een volwassen bos? In het voorlopig akkoord van de klimaattafel landbouw en grondgebruik heeft de VNG namens haar leden toegezegd, dat elke gemeente een vergroting van het aantal bomen op hun grondgebied van tenminste 1% zal bewerkstelligen. In zijn ogen kan hier een deel van dat doel worden behaald. Wat vindt de wethouder van het idee om in Rottezoom een moerasachtige natuurzone te creëren, zodat de biodiversiteit nog verder kan worden uitgebreid? Hoe groter de biodiversiteit, hoe meer de natuur aan kan en dat is gezien de klimaatverandering erg wenselijk. Dit zou dan ook een onderdeel van klimaatadaptatie moeten zijn. Bovendien kan een moerasland meer regenwater opslaan, waardoor de klimaatadaptatie ook geholpen wordt. Hoe kan men de vogels in de Eendrachtspolder, die echt een juweeltje in deze omgeving vormen, de bescherming bieden die zij verdienen? In de plattegrond van de evenementenlocaties stond een deel van dit gebied als evenemententerrein. Is dit enkel de roeibaan of ook daarbuiten? Wordt er bij een evenementenaanvraag ook gekeken naar de impact die deze heeft op de natuur er omheen? En hoe zwaar weegt dit? In de raad van één van de buurgemeenten, namelijk Zuidplas, kwam bij de behandeling van dit stuk was er sprake van evenementen van 15.000 mensen, bijna de halve klimaatmars dus. Kan de wethouder de angst voor dit aantal bij hem weg nemen? De kracht van recreatie in dit gebied ligt in de natuurlijke omgeving, daar moet men dus voorzichtig mee omgaan. De kaderstelling van dit stuk is te zwak, in zijn beleving, daarom zou hij ook graag de ontwikkel- en uitvoeringsplannen inhoudelijk willen behandelen in de commissie.

De heer De Groot vond dit een prachtige bijdrage met mooie vergezichten over een prachtig natuurgebied. Hij heeft het kader gelezen, maar wel vanuit de context van eerdere besprekingen van ontwikkelingen van het recreatieschap. Hij denkt dat dat wel even mee genomen moet worden bij deze kaders, want ze bepalen veel meer de richting van het recreatieschap dan dit kader zelf. Dat is een aantal dingen. Namelijk het terugtreden van de provincie uit het recreatieschap, met als gevolg daarvan 95% financieren van het recreatieschap door de gemeente Rotterdam. Maar ook de eis van Rotterdam, dat er een collegeregeling komt, waarbij de bestuurlijke druk verminderd wordt en er dus op een andere

manier bestuurd wordt. Hoe graag Lansingerland ook mee zou willen sturen op detail en uitvoeringsplannen, er is afgesproken, dat dat niet gaat gebeuren. Nog veel belangrijker, dit kader kan niet beoordeeld worden zonder de opdracht die mede vanuit deze raad gegeven is aan het recreatieschap, namelijk om het zelfverdienend vermogen van het gebied te vergroten. Dat wetende en kijkend naar deze kaders dan zijn ze logisch. Er staat niet in wat er dan precies gaat gebeuren, want heel veel is mogelijk, eens met de sprekers. Niet alles is mogelijk, dat is ook wel helder. Maar de vraag is veel meer aan deze commissie: wil men dit verder inperken? Zijn vraag aan de wethouder zou zijn: is dat überhaupt mogelijk? Of zijn er bestuurlijke afspraken gemaakt, dat dit het eigenlijk wel is? Daar wil hij het even bij laten.

De heer Dieleman heeft het kader recreatieschap Rottemeren voor zich. Het is voor het eerst dat er zo'n stuk behandeld wordt. Terecht heeft de heer De Groot een klein historisch exposé gedaan m.b.t. wat er de afgelopen jaren is gebeurd rondom het recreatieschap. Vroeger deed de gemeente dit soort dingen niet. Vroeger werden al dit soort documenten in het schap zelf vast gesteld. Hij weet niet hoe zijn collega raadsleden dat ervaren hebben, er zaten raadsleden namens de gemeente in, hij ziet de heer Muis hard knikken, want die heeft er weleens gezeten, en hij kan het zich voorstellen, dat die raadsleden feeling hadden bij wat er gebeurde in het recreatieschap, maar de raadsleden die er niet in zaten, hadden er weinig gevoel bij, want zij stonden daarin best wel op afstand. Daarover straks nog iets meer. De CU kan zich goed vinden in de inhoud van dit stuk. De verschillende elementen, die de CU belangrijk vindt voor het recreatieschap, kwamen goed naar voren in dit document. Dan even een kleine aantekening. In de samenvatting kwam dit niet helemaal goed naar voren. Toen hij de samenvatting had doorgelezen, was hij de begrippen natuur en biodiversiteit zo goed als niet tegen gekomen. Dat is toch jammer. Eén van zijn fractieleden waagde het te zeggen, dat de raadsleden toch niet verder hebben gelezen dan de samenvatting, maar hij zei toen dat hij alle 42 pagina's braaf doorgeploeterd heeft. Maar het is jammer, dat de samenvatting niet helemaal de lading van het stuk dekt. Bij het doorlezen van het stuk is te zien, dat natuur weldegelijk vaak voor komt. En dat ook bij het recreatieschap de waarde van natuur goed voor het voetlicht wordt gebracht. Termen als biodiversiteit, ecologie, rentmeesterschap, het zal ook de christen democratische vrienden aan de overkant zeer aanspreken, neemt hij aan, natuurparels, dat zijn begrippen, die men niet altijd gewend is geweest van het recreatieschap. Hij is blij, dat ze nu zo prominent in de stukken terug komen, want op bijna iedere pagina gaat het er weer over. Uiteraard gaat het ook over recreatie, het is niet voor niets een recreatieschap. De CU is blij met de impulsen, die worden voorgesteld in dit kader. Betere bewegwijzering, betere OV-verbindingen, nieuwe vormen van recreatie, logisch geheel maken van het gebied, ongedwongen recreëren met de ruimte die er is, recreëren met wat meer vormen en faciliteiten die gecreëerd moeten worden, al die verschillende mogelijkheden zijn er in dit unieke stukje recreatiegebied midden in de Randstad. Daar is de CU zeer enthousiast over. Blij met de voorstellen die worden gedaan om nog meer uit het gebied te halen. Het is wellicht al het mooiste stukje Lansingerland, maar de CU heeft echt het idee dat er de komende jaren nog meer uitgehaald gaat worden. Dus daar kan de CU zich achter scharen. Dan gaat hij zijn hobbymatige politicologische kant op, over de governance. Hier zijn opmerkingen over gemaakt. Hij heeft het idee dat het gevoel begint te ontstaan, dat de raad geen grip meer zou hebben op deze gemeenschappelijke regeling. In het verleden was het een gemengde regeling, toen waren bepaalde raadsbevoegdheden overgedragen aan de gemeenschappelijke regeling. Met elkaar is gezegd: dat willen we niet meer. Laat het recreatieschap uitvoeren en laat de bevoegdheid om verordeningen vast te stellen voor het gebied, de bevoegdheden om beleid vast te stellen op kaderniveau, laat men die weer terug halen naar de gemeenteraad, daar waar het debat hoort plaats te vinden. Vandaar dat het nu weer hier terug komt. Daar is de CU blij mee. Dit geeft de raad de mogelijkheid om inderdaad een kader vast te stellen door het al dan niet vast stellen van een verordening. Het college gaat aan de slag in het recreatieschap met de uitvoering. Daar kan de wethouder altijd op aangesproken worden, dus ook als de raad denkt dat er dingen gebeuren die tegen de kaders aan schuren, dan kan de raad de wethouder ter verantwoording roepen. Dat hoort bij de controlerende taak van de raad. Dat is de manier waarop er grip gehouden moet worden. Wellicht moet men nog een beetje met elkaar oefenen hoe men dat precies gaat doen. De CU heeft er vertrouwen in, dat de raad daartoe in staat is en op die manier grip kan houden op deze gemeenschappelijke regeling.

De heer Meester hoorde mevrouw Hommes in haar bijdrage zeggen, dat de gemeenteraad van Zuidplas nog het idee had om amendementen in te dienen. Hij zou aan de wethouder willen vragen welke status die amendementen dan hebben, want het is heel lastig als drie raden er een besluit over moeten nemen en één van de drie raden amendeert dat. Hij heeft gezien dat er tien zogenaamde stakeholders betrokken zijn bij de voorbereiding van dit stuk. Twee daarvan zijn vanavond gehoord, zij zijn niet helemaal tevreden. Hij hoopt, dat hij mag aannemen dat de andere acht wel tevreden zijn. Het blijkt ook, dat het toch nog niet helemaal compleet is, want er zijn twee sprekers die niet betrokken zijn geweest, dus mogelijk dat er nog aan gedacht kan worden om die er ook bij te betrekken. Want bij de verdere uitwerking is het van belang dat ook de stakeholders daarbij betrokken blijven zijn. Hij heeft er

vertrouwen in, dat deze organisaties het beter zullen kunnen bekijken dan hij, dus hij ziet zijn rol en de rol van de raad veel meer als het formeel bekrachtigen wat deze organisaties hebben bedacht. L3B is geneigd om akkoord te gaan met dit verhaal, maar wel met de vraag aan de wethouder er goed op te letten dat die stakeholders erbij betrokken blijven. Hij sluit zich even aan bij zijn collega links, die zegt dat de raad altijd de wethouder, die in het bestuur zit van het recreatieschap, ter verantwoording kan roepen. Dank u wel.

De heer Machielse moet even een kleine bekenning doen. Hij dacht eigenlijk dat dit vrij soepel deze commissie zou passeren. Hij is namelijk zelf ook bij een tweetal sessies geweest in de aanloop naar het concept kader. Eentje voor betrokken maatschappelijke partners en eentje voor betrokken politici. En hij was eigenlijk onder de indruk van hoe het werd georganiseerd. Des te groter was eigenlijk zijn verbazing toen hij er tijdens deze avond achter kwam, dat niet alle partners betrokken zijn, of in ieder geval het gevoel hebben niet betrokken te zijn, en ook hun inbreng niet op de juiste manier terug zien. Dus eigenlijk heeft hij in deze termijn maar twee vragen aan de wethouder. Hoe heeft het kunnen gebeuren? Hoe kan het opgelost worden? Kan de wethouder met ze in gesprek gaan, ziet de wethouder een mogelijkheid? Wordt na de amendementen van de gemeente Zuidplas het als één visie vast gesteld? Of wordt dit kader vast gesteld en doet de wethouder dan de toezegging om buiten het kader om met deze betrokken partijen in gesprek te blijven? Wat hem betreft staat alles open, maar voor hem staat vast dat het voor hem een verrassing was deze avond. Dank u wel.

De heer Van Harn vraagt zich af hoe zo'n stuk aangevlogen wordt. Hij merkt uit de reacties van de andere fracties dat iedereen dat op zijn manier doet. Zelf is hij er wat meer inhoudelijk in gedoken. Dan leest hij een vijftal ambities, waarop uitgebreid wordt in gegaan. Deze ambities vormen de basis voor de nog te ontwikkelen ontwikkelingsplannen met uitvoeringsprogramma. Echter, op deze laatste twee heeft de raad geen invloed, want dat is een zaak van het recreatieschap Rottemeren. Dan leest hij in de koers op hoofdlijnen: de 3 gemeenten willen de tijdloze waarden van de grote groene ruimte, die de Rottemeren is, borgen voor de toekomstige generaties. Dat zijn mooie voornemens. De Rottemeren worden ontwikkeld als recreatief landschapspark met de Rotte en de polderkamers als dragers. Prima. Wat nieuw voor hem was, was dat bij ambitie 2 gesproken wordt over een rondje Rottemeren, de tweede ring. Die is bedoeld om de drukte aan weerszijde op de dijken van de Rotte te verminderen. Het CDA vindt dat een prima initiatief, zeker wanneer men bedenkt dat het de komende jaren alleen maar drukker zal worden aan de oevers van de plezierrivier de Rotte. In ambitie 4 leest hij dat de mogelijkheid onderzocht wordt om het vaarnetwerk te vergroten, bijvoorbeeld een verbinding van de Rotte met de Zevenhuizerplas en de Rotte, Oude Rijn, Vliet verbinding. Het CDA steunt dit voornemen. Via inspreker de heer Van Dijk is gehoord over verblijfsrecreatie. Nu dit zo is ingesproken is hem duidelijk wat hiermee bedoeld wordt. Gedacht moet worden aan kleine recreatiewoningen, waar overnacht kan worden. Het CDA zou dan bepleiten dat hier zoveel mogelijk gebruik gemaakt wordt van reeds bestaande bebouwing, misschien oude boerderijen of dergelijke. Op blz.36 van het document leest hij: voor sommige zaken, zoals schoon water in de Rotte, is het recreatieschap afhankelijk van anderen. Het schap kan dit stimuleren in samenwerking met het hoogheemraadschap en gemeenten. Juist dit woordje 'kan' roept vragen op. Temeer omdat hij recent een artikel in Trouw heeft gelezen, van 7 maart, wat over de waterkwaliteit in Nederland ging. Van de grote rivieren en meren voldoet 99% niet aan de Europese eisen, stelt deze milieuorganisatie. De milieuorganisatie deed een onderzoek en sprak met rijksoverheid, waterschappen, adviesbureaus, wetenschappers en belangenorganisaties over het waterbeheer. De conclusie: verschillende partijen werken langs elkaar heen. Het waterkwaliteitsbeheer in Nederland is niet effectief, doordat de verantwoordelijkheid is versnipperd en doordat er nauwelijks toezicht is op naleving van de regels. Aldus het rapport. Zijn vraag is dan ook: hoe gaat het recreatieschap ervoor zorgen dat het water in de Rotte en het Rottemerengebied voldoet aan de gestelde eisen? In ambitie 5 staat: het recreatieschap is verantwoordelijk voor de inrichting en het beheer van het Rottemerengebied, maar doet dit niet alleen. Zo wordt naast een aantal andere organisaties ook natuur- en vogelwacht Rotta genoemd, een vereniging met 750 leden, die nu het beheer van een drietal natuurgebieden verzorgt. Hij constateert, dat Rotta zich intensief inzet voor natuurbescherming, een onderdeel wat onderbelicht dreigt te worden door de grote hoeveelheid aandacht voor actieve vrijetijdsbesteding in het Rottemerengebied. Daarom de volgende vraag aan de wethouder. Is de wethouder bereid om het voorstel van Rotta, zoals verwoord in de 4 punten van het insprekdocument, mee te nemen en op te nemen als kader en koers in het voorliggende document Ruimte voor een groenblauwe toekomst?

De heer Alsemgeest merkt op, dat er al weer heel wat gras gemaaid is in het recreatiegebied, maar dat geeft niet, want dan kan hij zich een klein beetje aansluiten bij sommige vorige sprekers. Ook hij heeft net als de heer Dieleman het hele document 42 bladzijden lang gelezen, maar niet geploeterd. Hij heeft het met plezier gelezen. Hij woont hier nu zo'n 25 jaar, dat is bijna de helft van zijn leven, een kleine bekentenis. Zeker de afgelopen 10 jaar heeft hij het idee, dat hij van één van de leukste gemeenten

naar één van de mooiste gemeenten in Nederland is verhuisd toentertijd. Daar heeft het recreatiegebied Rottemeren wel een heel groot deel van natuurlijk. Maar hij is niet de enige die hiervan geniet. Rond de Rotte woont waarschijnlijk een half miljoen mensen. En wat ook van de insprekers is gehoord: zoveel mensen, zoveel zinnen. Dan deelt hij het maar even door tussen, dan blijven er nog steeds tien verschillende zinnen over, wat men allemaal zou willen in dat recreatiegebied. Hij heeft iemand gehoord, die overnachtingseenheden wil beginnen in het recreatiegebied. Hij heeft mensen gehoord die rust willen. Mensen willen natuur. Iemand was bang dat er misschien een tokkelbaan kwam. Noem het maar op, maar iedereen wil wat en dat valt niet mee in zo'n drukke regio om het een ieder naar de zin te maken. Dat blijkt wel uit het feit, dat er twee insprekers waren, die niet zo blij waren. Dat heeft de heer Machielse natuurlijk ook al gezegd. Hoe wordt dit opgelost? Hij heeft twee vragen eigenlijk. Eigenlijk eerst nog een opmerking. Hij vond ook wel, dat er wat weinig natuur in het hele verhaal voor kwam. Als het nou 3.000 ha groot is en er is maar 1% echt natuur, dan valt dat natuurlijk ook wel een klein beetje tegen. Hoe wordt dit nu opgelost? Twee vragen aan de wethouder. Hoeveel stakeholders bijeenkomsten zijn er geweest? Hier is er al gauw een discussie met twee termijnen, maar hij weet niet hoeveel dat geweest is bij het aanvangen van dit project. Blijf ook een beetje de vraag hangen: wat heeft de raad straks nog te zeggen? Hij heeft nogal wat ondernemersbloed in zijn aderen lopen en hij kan er altijd slecht tegen als hij uiteindelijk geen invloed meer heeft op zaken zoals ze lopen. Wat heeft de raad straks nog te zeggen? En hoeveel? En hoeveel stakeholdersbijeenkomsten zijn er geweest? Dat is voor de eerste termijn.

De heer Muis zegt dat de functie van groen, natuur, recreatie steeds belangrijker wordt voor een goed en gezond woon- en leefklimaat in een steeds drukker wordende regio, met bedreigingen zoals de luchthaven. Hoewel, sinds vandaag is die bedreiging een stukje minder geworden, want de groei lijkt voorlopig getemd. Er komt helaas wel een rijksweg dwars door het recreatiegebied en de hele omgeving versteent verder. Zoals de insprekers ook aangaven: dit kostbare juweel moet gekoesterd worden. Het is gelukkig een heel groot gebied en er kan heel veel. Deze visie of dit kader, net hoe men het bekijkt, zelf vindt hij het ook meer een visiestuk dan dat het hele duidelijke kaders schept, biedt ook wel weer ruimte. D66 onderschrijft dan ook de genoemde ambities. Die ambities gaan inderdaad vooral in op het recreatiedeel. Hij kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het belang van natuurontwikkeling wellicht wat onderbelicht is. De voorstellen van Rotta m.b.t. het aanwijzen van enkele natuurplekjes spreekt D66 daarom zeer aan. Ongetwijfeld gaat de wethouder daar straks op in. Om zoveel mogelijk mensen te kunnen laten genieten vindt D66 het van belang, het staat ook in de stukken, maar hij wil het nog even benadrukken, om goed in te zetten op het verbeteren van verbindingen tussen het recreatiegebied en bebouwd gebied, dus de omgeving. Ook bij de presentatie van de plannen en de kaarten en plaatjes kreeg hij mooie grote structuren te zien, terwijl een bewoner echt kleine, specifieke delen beleeft van het gebied, waar hij makkelijk toegang toe wil hebben. Wie in het gebied is, moet ook weten wat er te doen is, waar men zich bevindt en wat er nog meer te doen is in dat gebied. Andere kaders zijn wat D66 betreft geen woningbouw in het gebied. D66 staat sympathiek tegenover de kleinschalige overnachtingsmogelijkheden, als het ondersteunend is aan andere functies, maar dan moet er wel een visie voor het hele gebied op zijn, want het Elysium zou ook wel graag overnachtingsmogelijkheden willen creëren, denkt hij, en daar komen niet enkele tientallen bezoekers. Daar moet dan wel in de visie een visie op zijn, op die overnachtingsmogelijkheden. Verder geen aantasting door rijksinfrastructuur, voor zover die niet al bekend is. De A16 moet goed worden ingepast. De waterhuishouding in relatie tot klimaatadaptatie, maar dat komt nog ter sprake voor de hele gemeente. Dan de inspraak. De raad is mee genomen in het concept kader in een gezamenlijke sessie en beeldvorming, die was prima, met de raadsleden van vooral Zuidplas. Rotterdam was niet zo goed vertegenwoordigd. Even terug grijpend op de stakeholdersbijeenkomsten. Alle belanghebbende partijen hebben toen hun inbreng gegeven, zo leest hij. De vraag is of dat ook gebeurd is. Sommigen wisten er niet van, anderen wisten niet waarvoor ze er zaten en anderen hebben het ingebracht met het idee dat het erin staat en het een haakje biedt. Maar eigenlijk is hier hetzelfde probleem aan de hand als bij de duurzaamheidsvisie: het is voor belanghebbenden en mensen die inspreken niet voldoende duidelijk in welk proces ze mee doen. Wat gaat met hun participatie gebeuren? Het is D66 er echt niet om te doen, dat iedereen die iets inbrengt een plek moet krijgen in een plan, maar men moet wel duidelijk zijn aan de voorkant naar iedereen wat er gedaan wordt, wat er gevraagd wordt, hoe het terug gekoppeld gaat worden en waarom dingen er wel of niet in komen. Het is heel vervelend als iemand pas tegen de besluitvorming aan een stuk leest en constateert dat dingen er helemaal niet in zitten. D66 hoort graag over die concrete voorstellen van Rotta bijvoorbeeld: is dit nu het moment om dat via een amendement in te brengen? Of zijn er op latere momenten ook mogelijkheden voor? En even aanhakend bij de heer Machielse: D66 is ook benieuwd naar de herstelactie, want het gaat om inhoudelijke voorstellen en het gaat om spelregels als participatie. Voor beide overweegt D66 moties of amendementen, of liefst een herstelactie van de wethouder.

Wethouder Fortuyn zegt vooraf, dat hier inderdaad een kadernota ligt en deze wordt inderdaad door de raden van 3 gemeenten vast gesteld. Verschillende commissieleden vragen of het nog te amenderen is of

anderszins. Ja, natuurlijk is het te amenderen, dat lijkt hem nogal evident. Er zal iets gedaan worden om dit een plaats te laten geven. Is het nodig? Dat kan men zich afvragen. Hij denkt dat veel mensen op dit moment al een redelijke waardering voor die kadernota gegeven hebben en zoveel mensen, zoveel wensen. Het is een zoekgebied, een landschapspark, met een recreatieve functie, natuurwaarden en geprobeerd wordt om dat zo goed als kan met elkaar in balans te brengen. Natuurlijk zijn er altijd partijen die graag iets meer accent willen hebben of nuance. De heer Duk begon over het voorstel van Rotta, over de Rottezoom en de Eendrachtspolder, over de roeibaan. De wethouder wil eerst even terug komen op het participatietraject. Sinds vorig jaar vinden er gesprekken plaats om die kadernota op te stellen. Er zijn diverse malen bijeenkomsten geweest, vanaf juni. Rotta is daar ook aanwezig geweest. Uiteindelijk heeft dat zich opgewerkt tot een concept kaderstuk, zoals het nu voor ligt. Deze is op 8-11 ook aan de deelnemers aan het overleg gestuurd. Uiteindelijk is 22-11 nog een bijeenkomst georganiseerd. Hier is, denkt de wethouder, wel inhoud aan gegeven. Is daarmee alles beloond, alles beargumenteerd afgewezen of anderszins? Nee. Zoals Rotta hier ook stelt over de Rottezoom of over de Eendrachtspolder, wat ook door het platform uit Zuidplas is aangegeven, betreft uitvoering en daar vinden ook gesprekken over plaats. Sterker nog, er is deze week of vorige week nog een gesprek geweest met Rotta. Sterker nog, in het kaderstuk staat dat men heel blij is met de inbreng van vrijwilligers zoals Rotta, ook het platform aan de Zuidplaszijde, maar ook andere vrijwilligers of inbreng van burgers, om dit gebied met elkaar te ontwikkelen. Daar is oog voor. Dat wil men ook binnen de kaders stellen, hoe men dat gebied ziet. Hoe het gezegd werd: een miljoen inwoners, een miljoen wensen. Geprobeerd wordt om dat samen te doen. Er is open oog voor. Dat hoeft nu niet vast gelegd te worden. Men mag ervan uit gaan, en dat blijkt ook uit het verleden, dat de gesprekken met Staatsbosbeheer best prima verlopen. Er is oog voor om dit gebied met elkaar te ontwikkelen. De heer Muis vraagt of de wethouder samen met de andere bestuurders in het schap in gesprek is met Rotta over die concrete voorstellen, die ze nu doen m.b.t. Hoekse Park, Eendrachtspolder, Rottezoom. Wethouder Fortuyn zegt, dat deze van de week zijn besproken. Bij de Eendrachtspolder gaat het om een ander ding, want dat is plasgrasdrasland, waarmee weidevogels min of meer worden gevoed en insecten. Er zijn ook andere manieren om insecten in leven te houden, dan gaat het over de ecologische routes, de biodiversiteit, de waterkwaliteit. Als er één gemeente is, die op dit moment heel erg trekt ook aan de groene cirkels en de biodiversiteit ook voor de vlinders, insecten en bijenlandschappen, zich hard maakt om de cirkels vanaf Zoetermeer, vanaf Leiden, door te trekken verder dan dit recreatiegebied, want het gaat ook naar het middengebied toe. In het hele gebied tussen de Nieuwe Waterweg en de Noordzee en alles wat hier achter ligt, is men bezig om er één grote groene cirkel van te maken. Juist voor die biodiversiteit. De heer Alsemgeest zou graag van de wethouder willen weten hoe het dan toch mogelijk is, dat er toch eigenlijk een negatief verhaal van Rotta is, als er van de week nog gesprekken geweest zijn. Wethouder Fortuyn denkt dat dat niet aan hem gevraagd moet worden. Hij geeft aan, wat hij weet dat er gebeurd is, wat de praktijk is, wat de feiten zijn, dus dat moet niet aan hem gevraagd worden. De Eendrachtspolder is een specifiek gebied. De vraag die vanavond gesteld is, is heel terecht. Men moet er ook in gesprek met elkaar. Het ligt in de nabijheid van een aanvliegroute, een landingsroute, van RTHA. Het weidevogelgebied is juist geprojecteerd op de Akkerdijksehoek en de westkant van de Groenzoom. Dus er moet ook wel een beetje rekening gehouden worden met wat zich in deze omgeving ontwikkelt. Van het evenemententerrein is gezegd, dat die grote evenementen liever niet in Zuidplas moeten komen. Daar zijn ook diverse discussies over geweest, over een autocross en andere dingen. De Eendrachtspolder is zich hartstikke mooi aan het ontwikkelen en men gaat zeker met elkaar verder, binnen de kaders maar ook binnen de mogelijkheden die er zijn. Dat weet Staatsbosbeheer. Mensen kunnen dat ook weten, maar ga in gesprek met elkaar, want dat wordt omarmd. Het gebied wordt samen ontwikkeld, maar wel in balans, zoals net al aangegeven is. Het evenemententerrein zit op het Hoge Bergse Bos, want dat terrein is er in principe al. Daar wordt budget voor uitgetrokken om de bereikbaarheid voor hulpdiensten optimaal te creëren. Wordt daar elk weekend een evenement georganiseerd? Nee, natuurlijk niet. Er is een omgevingsvergunning nodig, er is een vergunning nodig voor feesten en partijen. Daar heeft de gemeente wel controle op. Het is niet zomaar: laat maar gaan, gaat uw gang en doe maar. De heer Duk vraagt of hij de wethouder hoort zeggen, dat alleen aan de Lansingerlandse kant evenementen komen. In de plattegrond bij het stuk staat een grote ster midden in een weidevogelgebied. Wethouder Fortuyn legt uit, dat dat niet in de vorm is, zoals het aan deze kant is. Aan deze kant is het grootschaliger dan aan de andere kant. Daar is ook de roeibaan. In die omgeving gebeurt daar iets. Dat kan. Maar niet in de grootschaligheid. Als er over grootschaligheid wordt gepraat, dan zou het hier aan deze kant moeten gebeuren. Dat is de insteek die ze hebben. De heer De Groot vroeg of er aanpassing mogelijk is, wanneer de 3 gemeenteraden met amendementen komen. Ja, dat denkt de wethouder wel. Anders staat hij hier niet. Het is een beetje onzin als hij zou zeggen: hier is het kader, maar u mag niet amenderen. De heer Meester denkt dat het dan wel ingewikkeld wordt. Hij kan zich wel voorstellen, dat raden moties indienen om te zeggen: let daar of daar eens op. Maar wat wordt er vast gesteld als er nog amendementen mogelijk zijn van bijvoorbeeld Zuidplas? Hoe denkt de wethouder dat op te lossen? Wethouder Fortuyn denkt dat het bestuur de amendementen een plaats moeten geven. Dan gaat het weer terug naar de gemeenteraden. Ja, het kan een oeverloos lang verhaal worden. De heer Dieleman

denkt dat het heel simpel is, want dan werkt het recreatieschap onder 3 niet gelijklopende kaders. Dat kan gewoon. Dan heeft het recreatieschap rekening te houden met 3 kaders. Dat is super onhandig, maar het kan wel in de regeling, zoals het is afgesproken. Wethouder Fortuyn denkt dat de heer Dieleman veel verstand van dit soort zaken heeft. Het zou zomaar kunnen, het zou de uitkomst kunnen zijn. Dan is de tijd beperkter om tot een vaststelling te komen. De heer Meester heeft de voorkeur dat dat niet gebeurt. Hij vindt dat het op één of andere manier goed opgelost moet worden. Wethouder Fortuyn zegt dat dat ook de bedoeling is, om voldoende ruimte te geven aan partijen die hun inbreng kunnen brengen in de ontwikkeling van dit gebied. Dat wil men dus ook. Wel de balans houden bij het doel van dat gebied. De heer Dieleman begon ook al over biodiversiteit, ecologische structuur. Ja, er wordt gesproken met alle gebiedstafels. Er is de gebiedstafel recreatieschap Rottemeren. Juist ook met het middengebied wordt gesproken over hoe ecologische verbindingen verkregen kunnen worden, hoe de biodiversiteit gestimuleerd kan worden. Daar zijn ze ook voortrekker in en er wordt gebruik gemaakt van de kennis en kunde van o.a. Rotta en andere partijen die actief zijn in dit gebied. De heer Duk constateert dat de wethouder het onderwerp evenementen heeft afgerond, maar ook dat hij twee van zijn vragen hierover niet heeft beantwoord. Wordt er gekeken naar de impact op natuur bij het afgeven van een vergunning voor evenementen? Kan de wethouder de angst voor evenementen van 15.000 man weg nemen? Wethouder Fortuyn weet dit laatste niet, want hij weet niet of er een evenement van 15.000 mensen neer kan zetten. Als dat zo is, dan is het terrein daar geschikt voor. En als het er geschikt voor is, dan kan het daar gebeuren. Maar dan gaat de vergunningverlener, de gemeente Lansingerland in dat geval, er over hoe in het kader van veiligheid hier invulling aan te geven. Als hij angst heeft, ja, als het een veilig evenement is, dan kan dat. De heer Duk vraagt of er bij een evenementenaanvraag ook gekeken wordt naar de impact die dit evenement heeft op de natuur en hoe zwaar weegt deze impact mee? Wethouder Fortuyn gaat ervan uit, dat vergunning en handhaving daar rekening mee houdt. Gevraagd wordt of er in een broedseizoen volop decibel rond geslingerd worden. Als de vraag zo duidelijk gesteld wordt, kan hij hem beantwoorden. Ja, daar wordt natuurlijk rekening mee gehouden, dat de natuur niet onevenredig belast wordt voor een evenement, dat moet duidelijk zijn. De heer Duk zegt dat dit het moment is, dat er kaders vast gesteld worden, ook voor het evenementenbeleid in dit gebied. Hij wil hier gewoon een heel duidelijk antwoord op hebben. Wethouder Fortuyn zegt dat dat bij de vergunning zit. De vergunning moet aangepast worden aan de verordening. Waar het een vergunning betreft voor dit evenementen terrein, dient rekening gehouden te worden met het broedseizoen en andere zaken. Het gaat hier over het kader. Evenementen zijn mogelijk, maar de heer Duk gaat nu feitelijk in de uitvoering zitten. Prima, maar er is net afgesproken, dat dat een collegeregel is. Er wordt rekening mee gehouden. Met het kappen ook. Op dit moment worden bomen gerooid, maar dat stopt half maart. Waarom? Omdat er een broedseizoen komt. Dat gebeurt in de Groenzoom ook en ook in het maaibeeld. In allerlei dingen. Er wordt altijd rekening mee gehouden. Men moet een beetje vertrouwen hebben, dat er op een verantwoorde wijze met het gebied omgegaan wordt. Het wordt gekoesterd in de regio, ook in Rotterdam. Het is een waardevol gebied en men gaat niet op onverantwoorde wijze met het gebied om. De heer Machielse ging in op de betrokkenheid in het voortraject. De wethouder heeft het net aan gegeven. Hij beleeft het echt anders. T.a.v. het platform uit Zuidplas, dat weet hij even niet. Hij heeft wel gekeken hoe het hier gegaan is, maar daar heeft hij geen gevoel bij. De wethouder belooft, dat Zuidplas er gewoon bij betrokken wordt. De moties en amendementen geven aan hoe het in Zuidplas is gelopen. Zij behandelden het in de raad, maar hier wordt het eerst keurig netjes in de commissie behandeld. Dat is heel goed. Maar er moet wel even aandacht aan gegeven worden, dus hij neemt het mee om ook die partij erbij te betrekken. Nogmaals gezegd: men is ontzettend blij met die enthousiaste vrijwilligers die mede het gebied vorm geven. De heer Van Harn had het over water, met name oppervlaktewater. En hij had het over heel Nederland. Dit gebied is niet alleen een gebied van de drie gemeenten, maar er loopt ook water doorheen. Het is ook een gebied van het hoogheemraadschap Schieland Krimpenerwaard. Vorige week stond in de krant dat het gemaal van Bergweg zuid geopend is. Dat gemaal Bergweg zuid heeft juist de bedoeling om met name de nitrieten vanuit de landbouw en eenden en andere vogelsoorten uit het oppervlaktewater te halen. Daar zijn die grote omleidingsroutes voor gemaakt, om o.a. de Bergse Plas te ontlasten van dit soort belasting. Men is heel nadrukkelijk bezig met het schone water. Sterker nog, het recreatieschap heeft besloten om eenmalig ruim € 1,2mln uit te trekken om eenmalig een poging te wagen om de Bleiswijkse Zoom zo uit te diepen en zo aan te leggen, daar waar het de zwemplas aangaat, om te kijken of de blauwalg, vervuiling, bladuitval tegen gegaan kan worden. Schoon water is daar één van de belangrijkste opgaven van het hoogheemraadschap in samenwerking met gemeenten, provincie, het recreatieschap, om het oppervlaktewater een stuk schoner te krijgen. Daar is men met z'n allen heel druk mee bezig. Het is in ieder geval een samenwerking, dus hij herkent zich niet in het artikel wat zojuist voorgelezen is. Sterker nog, hij denkt dat het hier heel erg goed gedaan wordt. Laat die journalist maar eens deze kant uit komen. De heer Van Harn vraagt of Lansingerland blijkbaar niet bij die 99% hoort, waarover gesproken werd. Wethouder Fortuyn merkt op, dat het die journalist had gesierd, als hij had geschreven dat die ene procent hier in dit gebied zou zijn. De toon maakt een beetje de muziek en dat vindt de wethouder jammer. Het is 1%. Alsof er een soort kaalslag gedaan wordt, alsof er niet waardevol wordt omgegaan met dit gebied, dat er maar een beetje

aangerommeld wordt. Dat is niet de bedoeling. Dat is ook niet de bedoeling van degenen, die hier inspreken. Maar die ene procent is natuurlijk niet veel, daar wil hij helder over zijn. Het is geen 3.000 hectare, ja, het totale gebied wel, maar waar nu over gesproken wordt, gaat over 1.600 hectaren, want 1.400 hectaren ligt in privégebied. Men heeft dus wel met andere partijen te maken, maar daar wordt ook over gesproken. Dan wordt er gesproken over het ecologisch beheeren van die gebieden. Of boeren. Of pachten. Dat soort dingen. De zorg is er zeker, maar men is er nadrukkelijk mee bezig om dit gebied een waardevol gebied te laten zijn. De heer Alsemgeest vraagt wat de raad nog kan zeggen. De wethouder denkt dat de heer Dieleman de reactie al heeft gegeven. Als een aantal dingen niet naar de zin gaat, dan kan de wethouder altijd nog ter verantwoording geroepen worden. Er is altijd nog de controlerende taak. Het is niet zo, dat het college alles maar kan doen. Dat is ook niet slim. Bovendien is het goed om successen in het gebied met elkaar te delen. Het is niet zo, dat de raad de kaders stelt en dat de wethouder de deur achter zich dicht trekt, toedeledokie. Zo werkt dat dus niet. Dat wil hij ook niet. Gaat hij niet doen. De heer Muis vraagt naar het verbeteren van verbindingen, ook met andere recreatie. De tweede ring is een beetje een zoektocht vanwege de drukte. Kunnen fietsers een beetje van die dijk af gehaald worden? Het luw maken, ook van racefietsers. Gekeken wordt hoe dat beter ingebed kan worden, want daar is een grote behoefte aan. D66 wil dat er voldoende verbinding is met de regio, de omgeving en de toegang. Daar wordt zeer nadrukkelijk naar gekeken. Sterker nog, met alle gebiedstafels, ook met het Hof van Delfland, wordt er gesproken. Over Central Park zelfs. Die naam gaat verdwijnen, maar dat weet hij nog niet. Het gaat over een gebied van midden Delfland tot en met Vlaardingen, Maassluis. Juist die verbindingen worden op dit moment opgezocht, ook vanuit het kader van ecologisch beheer en biodiversiteit. Er is heel veel zorg, zelfs met het duinengebied van Dunea. In dit verstedelijkte gebied is men uitstekend bezig, denkt de wethouder, en er is heel veel oog voor. Er werd nog iets gezegd rondom de kleinschaligheid. De heer Van Dijk is nog aanwezig. Inderdaad, er is niet exact omschreven wat kleinschalig is. Wat men persé niet wil, is een soort pretpark hier. Het is ook niet benoemd, maar als er expliciet gevraagd wordt over welke aantallen gesproken wordt, dan gaat het meer over 5 tot 10 dan in aantallen van 40. Er is hier ook een tweede punt: bij boerderij Lansingerland ontwikkelt zich een camping. Hoe groot mag die worden? Daar krijgt men nog wel even een discussie over hoe dat gezien moet worden. Maar de wethouder ziet geen grootschaligheid in dit gebied. De heer Van Harn ziet het liever in bestaande bouw. Ja, misschien ook wel. De wethouder heeft er geen keihard kader omheen, maar kleinschalig moet wel beheersbaar, klein, blijven. Het hoeft niet die ene B&B te zijn, dat hoeft ook niet, maar er zal kritisch naar gekeken worden. De heer Muis hoort de wethouder telkens 'wij' zeggen. Bedoelt hij daarmee het bestuur van het recreatieschap? Wethouder Fortuyn zegt: ja. Eens, dat dat helder moet zijn. De heer Muis vindt dat mooi, 4 of 5, dat komt niet geheel tegemoet aan de wens van de heer Van Dijk, maar als dat op heel veel plaatsen komt, gaat de wethouder daar dan ook over nadenken met de bestuursleden? Wat daarin gewenst is? Wethouder Fortuyn zegt dat dat zeker niet gebeurt in het ontwikkelgebied van het Lage Bergse Bos. Daar is een heel andere beleving. Het zal meer zijn in het middengebied, waar ook Vidaa zit. Daar zal het meer mogelijkheid bieden, dan dat er in natuurwaarden pakweg 5 tot 10 van die kotjes worden neergezet. Dat is niet de bedoeling. Dat is niet het beeld wat ze met elkaar hebben. Er wordt zeer terughoudend mee omgegaan. Zeer terughoudend. Uiteindelijk zal er een omgevingsvergunning afgegeven moeten worden en dan komt het toch weer bij de gemeente terecht en die heeft dan ook weer wat te zeggen. In die zin komt die discussie nog wel een keertje terug. Maar denk niet aan grote dingen. Niet aan de 40, die inspreker noemt. De wethouder zegt niet dat het een kansloze missie is, maar hij wil niet de weddenschap aangaan dat het gaat lukken. De wethouder denkt dat hij alles wel gehad heeft. De voorzitter hoorde een paar keer het woord 'ontwikkelingsplan'. Iemand vroeg of het in de commissie besproken kan worden. Wethouder Fortuyn zegt dat het een ontwikkel- en uitvoeringsplan is. Het is niet de bedoeling dat het in de commissie besproken wordt. Het is juist die collegeregeling. Hier worden de kaders gesteld en zij gaan ermee in uitvoering, met alle partijen die er belang bij hebben.

Tweede termijn

De heer Duk hoort de wethouder aangeven, dat in het vergunningsbeleid de impact op de natuur wordt mee genomen en dat hij maar vertrouwen moet hebben. Hem is altijd geleerd: vertrouwen is goed, maar controle is beter. Vandaar zijn vervolgvragen. Hij is blij dat de wethouder kleinschalige overnachtingsmogelijkheden ziet in de termen, zoals GL erover denkt en niet een klein hotel van 30 tot 40 kamers, hoe mooi deze ook zijn ingevoegd. Zoals de heer Dieleman aangaf, staat er in dit stuk gelukkig op verschillende plaatsen iets over biodiversiteit en natuurbeheer. Dit is het moment om kaders vast te stellen en dat moet dus zorgvuldig gedaan worden. Is de raad van mening, dat de natuurwaarden voldoende geborgd worden door dit stuk, voor de komende decennia? GL is, met de sprekers, van mening, dat dit niet het geval is en wil daarom het ontwikkelings- en uitvoeringsplan inhoudelijk bespreken en zo nodig amenderen. De heer Dieleman denkt dat bespreken nog zou kunnen. Dat is gek, maar het zou kunnen. Amenderen kan natuurlijk niet, omdat de raad er niet over gaat. Een stuk waar de raad niet over gaat, kan de raad ook niet amenderen. De heer Duk wil in ieder geval de poging daartoe

wagen. Het is altijd al de droom van de heer Dieleman geweest dat de burgemeester ooit iets moet voordragen bij de Kroon; dit zou een goede kans maken. De heer Duk vervolgt. Doordat er in de raad van Zuidplas en mogelijk ook in andere raden de behoefte leeft om dit stuk te amenderen, stelt GL voor om in een gemeenschappelijke vergadering met alle betrokken raden deze aanpassingen te bespreken en de oordeelvorming over dit stuk tot daarna uit te stellen. Anders krijgt men inderdaad de situatie dat sommige raden een amendement hebben goedgekeurd, andere niet. Het is handiger als alle raden dat tegelijkertijd in behandeling nemen, dan kan gekeken worden hoe dat loopt. Wat hem betreft moet de oordeelsvorming over dit stuk tot daarna uitgesteld worden. Op welke manier kan hier een invulling aan gegeven worden?

Wat de heer De Groot hoeft oordeelvorming niet uitgesteld te worden. Hij ziet ook niet zoveel in een gezamenlijke bespreking met raden, want welke status heeft zo'n bespreking dan, als commissie en raden alsnog een besluit moeten nemen. Dat lijkt hem bestuurlijk redelijk chaotisch georganiseerd. Laat deze raad een eigen besluit nemen, daar hebben de raden mandaat over. Op zich is hij er niet op tegen om uitvoeringsplannen en dergelijke te bespreken, maar amenderen heeft geen zin, want eerder is besloten dat het bestuurlijk anders georganiseerd wordt. Wat wel zin heeft, waar de raad nog wel over gaat, zijn de financiën. Want ook de gemeente Lansingerland levert natuurlijk een bijdrage aan het recreatieschap. Dus ieder jaar opnieuw worden kaders vast gesteld over de financiën en die zijn misschien nog wel belangrijker dan dit inhoudelijke kader. Welke opdracht krijgt het recreatieschap mee? Moet er bezuinigd worden? Kan er geïnvesteerd worden? Moet er geld verdiend worden? Dat bepaalt veel meer de invulling van dit kader dan de schetsen die hier gecreëerd worden. Dat zou voor de commissie het moment zijn om met de wethouder van gedachten te wisselen en de uitvoeringsplannen zullen daarop gebaseerd zijn. De PvdA is het eens met het plan, met de kaders, zoals ze hier liggen. Men woont hier in de Randstad, heeft hij vanmiddag nog even gecheckt. Er wonen een miljoen mensen rondom dit gebied. Dus ja, natuurwaarden zijn heel erg belangrijk, maar ook kunnen recreëren in de buurt van hun woning is net zo belangrijk voor een heleboel mensen. Deze kaders geven ruimte voor al deze mensen. Welke kant het op gaat, ligt voor een deel toch echt aan het geld, wat de raad daarvoor ter beschikking stelt. En daar gaat de raad over. Dank u wel.

De heer Dieleman kan grotendeels aansluiten bij de woorden van de heer De Groot. Er is inderdaad ruimte bij de P&C cyclus, om iets te vinden van wat er gebeurt in het recreatieschap, in de zienswijze. Ieder jaar worden factsheets vast gesteld voor verbonden partijen. Die kunnen geamendeerd worden en daarin kan de focus anders aangebracht worden en aan de portefeuillehouder mee gegeven worden. Er staat op de agenda altijd het punt 'verbonden partijen', waarbij de wethouder kan rapporteren wat hij doet als AB lid. Dan kan er ook iets mee gegeven worden. De raad kan een motie vreemd aan de wethouder mee geven. Die sturingsmiddelen zijn er dus nog, ook in de toekomst, meer dan voldoende. Dan voor nu. De CU is tevreden over het stuk en gaat niet amenderen of moties indienen. Even voor de raadsleden die dat wel overwegen. Het zou echt heel onhandig zijn als ze met verschillende kaders moeten gaan werken, ook al kan dat. Hij heeft de gemeenschappelijke regeling er nog even bij gepakt. Daar staat in: afzonderlijke gemeenteraden blijven bevoegd om de algemene kaders vast te stellen. Dat vergt dat gemeenteraden omwille van efficiency en effectiviteit ernaar streven dat deze algemene kaders zoveel mogelijk een uniforme inhoud hebben. Dat spreekt voor zich. Dit impliceert actieve bestuurlijke en ambtelijke afstemming vooraf, zowel tussen de gemeenteraden en colleges onderling als tussen de deelnemers in het recreatieschap. Daarvoor zou zijn tip richting zijn collega raadsleden zijn, en doe ermee wat men wil of niet, als de kaderregel klopt, dien dan een motie in, die de portefeuillehouder opdraagt om bepaalde dingen mee te nemen in het AB in de verdere uitvoeringsplannen. Bepaalde accenten, die daarin nog verder uitgewerkt moeten worden. Dat kan gewoon. Daarmee geeft de raad het AB-lid een bepaalde opdracht mee. Hij zou het ook heel wenselijk vinden dat de wethouder zijn ambtsgeenoot in ieder geval Zuidplas en mogelijk in Rotterdam belt en vraagt om ook daar deze tip in te brengen. Datzelfde zou misschien ook op griffieniveau kunnen gebeuren, want daarin is ook gelijk de aansluiting tussen de verschillende gemeenteraden georganiseerd. Dat men er met elkaar voor zorgt, dat als men nog iets vindt, dat dat via moties geregeld wordt, zodat het kader wel gelijkloeiend vast gesteld kan worden, want dat maakt de sturing van het recreatieschap wel zo makkelijk. Daarmee kan de raad alsnog dingen, die zij belangrijk vindt, inbrengen. Dat zou de tip zijn, die hij mee zou willen geven. Dank u wel.

De heer Meester onderschrijft geheel het betoog van de heer De Groot en de heer Dieleman. Wanneer men een gemeenschappelijke regeling aangaat, dan betekent dat dat men zichzelf ook wat beperkingen moet kunnen opleggen. In dit geval herhaalt hij maar even, dat er ook vertrouwen moet zijn, dat al die stakeholders met verstand van zaken ernaar gekeken hebben. De rol van de raad is meer formeel dan dat de raad zich met details van het geheel moet bemoeien. Dank u wel.

De heer Machielse bedankt de wethouder voor de uitgebreide toelichting op o.a. ook zijn vragen. Hij noemde het al, het was voor hem een verrassing, dat het niet ging zoals hij het had beleefd. Maar hij moet zeggen, dat hij er vertrouwen in heeft, dat de wethouder in gesprek gaat met o.a. partijen die nog niet aan tafel hebben gezeten. Daarom kan het kader wat de VVD betreft ongewijzigd vast gesteld worden, dankzij die toezeggingen. Daar wil hij het bij laten. Dank u wel.

De heer Van Harn bedankt de wethouder voor de antwoorden. Hij wil nog even reageren richting de PvdA, die aandacht vraagt voor de financiële kant. Hij begrijpt het niet helemaal, omdat in het concept raadsbesluit staat, dat het geen aanvullende financiële consequenties heeft. De heer De Groot legt uit, dat de raad ieder jaar, niet op dit moment, de begroting vast stelt. Daar staat ook de bijdrage aan het recreatieschap in. Als de raad wil, dat er daar meer gebeurt, dan zal er meer geld voor ter beschikking gesteld moeten worden. Dan doet de raad niet nu, dat komt later. De heer Van Harn bedankt hem.

De heer Alsemgeest bedankt de wethouder voor het beantwoorden van de vragen. WIJ kan aansluiten bij een aantal vorige sprekers; WIJ heeft er alle vertrouwen in, dat het goed gaat komen met het recreatieschap, want het komt al heel lang goed, anders had er niet gelegen wat er nu ligt. En dat is heel positief. WIJ kan zich vinden in het stuk.

De heer Muis bedankt de heer Dieleman voor zijn tip. Daar had hij zelf ook al over nagedacht, dat het AB-lid gewoon een opdracht mee gegeven kan worden, die hij met zijn collega-bestuurders dan bespreekt. Maar een gezamenlijk amendement met 3 gemeenten kan natuurlijk ook. Dat noemde hij niet, maar dat is natuurlijk ook altijd een optie. Er hoeven niet 3 verschillende kaders gemaakt te worden. Als er 3 gelijkluidende amendementen ingebracht worden. De heer Dieleman vraagt of D66 ervan uitgaat, dat een D66-amendement het in 3 gemeenteraden gaat halen. De heer Muis weet niet of hij het nieuws een beetje volgt, maar samen met zijn partij heeft D66 er toch voor gezorgd dat de Tweede Kamer grenzen stelt aan RTHA. Dus alles kan. In de eerste termijn hoorde hij de heer Machielse nog spreken over een herstelactie in de communicatie. Maar dat er met enkele stakeholders gesproken gaat worden is voldoende, begrijpt hij nu van hem. Voor D66 is dat niet voldoende. Men zit nu aan de achterkant en het blijkt dat er gewoon een verschil is tussen wat wordt gevraagd vanuit de stakeholders en hoe de wethouder daar wel of niet mee in gesprek is. Hij vindt dat men dat daar moet laten, bij de wethouder en de stakeholders, om daar verder met elkaar over in gesprek te gaan. Maar hij zou het wel sympathiek vinden als de wethouder de stakeholders, die hier worden genoemd in het stuk een terugkoppeling wil geven en de mogelijkheid biedt om er verder over in gesprek te gaan. Dat zou voorkomen dat D66 een motie gaat inbrengen bij de behandeling in de raad. Dank u wel.

Wethouder Fortuyn zal het kort houden. Dat voorstel om alle raden bij elkaar te halen tegelijkertijd, en dat wordt wel door de commissie gedragen, is niet erg zinvol. Dat gaat hem niet worden, dus de wethouder raadt het af om dat te doen, maar dat heeft hij ook wel uit de reacties van de overige partijen kunnen horen. Wat het invloed uitoefenen betreft, heeft de heer Dieleman weer een prima aanvulling gedaan. Altijd fijn om weer wat les te krijgen, want hij zit niet zo goed in die processen, dus hij pikt ook weer wat op. De wethouder gaat deze informatie zeker delen met zijn collega-wethouders die in het DB zitten. Het is goed om hier sturing aan te geven. Dat geldt ook voor Zuidplas en de vertegenwoordigster daarvan. Dit is een middel om met elkaar in gesprek te gaan. Dan springt hij meteen over naar D66, die feitelijk zegt: joh, ga eens even met ze praten en geef een terugkoppeling. Als D66 er niet mee gekomen was, had de wethouder het zelf in het DB overlegd, want hij wil die partijen ook wel spreken, want nogmaals: hij hecht waarde aan het hele verhaal en hij wil het ook toedichten. Ook heeft hij te maken met een gebiedswaarde, waarbij men voor iedereen wat wils in elkaar wil zetten. Men moet elkaar leren verstaan. Dat is ook in de Groenzoom gedaan. Het is goed om in gesprek te raken. Dat kan een terugkoppeling zijn. Ze worden uitgenodigd om dat te doen. Vervolgens wordt gekeken hoe men met elkaar verder kan komen in de bijdrage aan de ontwikkeling van dit gebied. Hier wil hij het bij laten.

De voorzitter constateert, dat er een toezegging is, dat er een terugkoppeling gedaan wordt door de wethouder. Kan dit als hamerstuk naar de raad? De heer Duk meldt dat GL zich daar nog even op wil beraden. De voorzitter wil het voorlopig een hamerstuk houden. Bij de behandeling in de raad kan dat altijd nog veranderd worden. Ze beëindigt dit onderwerp en stelt agendapunt 6b aan de orde.

6.b Wijziging gebieds- en legesverordening Rottemeren

Wat de heer Machielse ervan begrijpt, moet dit vast gesteld worden, omdat de oude niet meer geldig en er moet voorgesorteerd worden op de uitwerking van de kaders en visie van het recreatieschap. Wat de VVD betreft een hamerstuk.

De heer Van Harn sluit aan bij de vorige spreker. Dank u wel.

De heer Alsemgeest sluit zich ook aan bij de vorige spreker.

Ook kleinere stukken leest de heer Muis van A tot Z, dus toch een paar kleine opmerkingen. Hij zal niet ingaan op gemotoriseerd vaarverkeer; prima dat dat wordt geregeld. Hondenuitlaatservice verbaast D66 enigszins, want men zou juist graag willen dat men honden uitlaat in een recreatiegebied en niet in kleine groenstrookjes of veldjes in woonwijken. Maar goed, daar zullen goede redenen voor zijn, die hij er niet in leest. De legesverordening deed wel een paar wenkbrauwen fronsen. Dat men überhaupt voor sommige activiteiten moet betalen, maar daar zullen kosten tegenover staan. Dan een paar rare verschillen. Men moet bijvoorbeeld betalen voor modelsport. Dat kan. Rijden met een op afstand bestuurbare auto, boot of vliegtuig kost € 10,30 voor een dag. Kost dat niet meer aan administratie? Maar goed, dat daar gelaten. Een vliegtuig mag wel, maar drones mogen niet. Dat is op zich ook wel typisch. Dan een andere grappige vergelijking. De heer Dieleman merkt op, dat drones niet mogen vanwege RTHA. Dat mag in heel de gemeente niet, omdat het gevaarlijk is voor de luchtvaart die over de gemeente heen vliegt. De heer Muis begrijpt dat heel goed, maar het is dan raar dat er wel met een vliegtuig gevlogen mag worden en niet met een drone. Een andere vergelijking. Vijf dagen met een op afstand bestuurbare miniatuurboot kost 7 keer € 10,30 is € 72,10, terwijl men voor € 66,10 met een vaartuig van 20m een jaar lang op de openbare wateren in het gebied mag. Dat kan hij niet uitleggen aan een inwoner. Hij stelt voor dat ambtenaren daar nog eens even heel naar goed kijken of dat lijstje wel in verhouding staat. Dank u wel.

De heer Dieleman is blij dat de heer Muis met een aantal punten van verbazing komt. Die had hij ook. Daarom twijfelde de CU zelfs nog een beetje of dit wel vast gesteld moet worden. De CU is er echt nog niet helemaal uit. Nog een ander puntje van verbazing. Het wordt nu vast gesteld. Het is inmiddels maart 2019. De oude verordening was op 1 januari 2018 niet meer geldig. Schijnbaar is ruim een jaar lang zonder legesverordening gedaan. En men heeft er ook niet zo erg veel aan gemist, maar dat weet hij niet precies. Een ander punt van verbazing. Hoe wordt dit geheven? Hij heeft die vragen ook technisch gesteld. Er staan allemaal posten in, waarvoor leges verschuldigd zijn, bijvoorbeeld het betreden met vee of rijdieren. Er liggen knijterveel ruiterspaden daar in dat recreatieschap. Er zijn er zelfs nog wat extra aangelegd in de vorige raadsperiode, o.a. toen wethouder Arends nog in het AB van het recreatieschap zat. Zij heeft zich daar toen nog voor ingezet. Maar schijnbaar kost het iemand geld als hij met een paard door het recreatieschap wil rijden. Hij zou niet weten waar dat betaald zou moeten worden, maar hij heeft ook geen paard. Wel gaat hij één keer per jaar op kamp met zijn scoutingvereniging in het recreatieschap. Schijnbaar zijn daar leges voor verschuldigd, maar hij heeft geen idee waar hij die moet betalen. Hij heeft ze nog nooit betaald, maar misschien zegt hij nu iets heel doms. Hoe werkt dat? Hij heeft geen idee. Hij heeft het idee, dat er iets wordt vast gesteld wat niet uitvoerbaar is en wat totaal niet strookt met de realiteit, dus daar wil hij nog wat over horen van de wethouder. Als dat zo is, twijfelt hij of het nu moet worden vast gesteld.

De heer Meester had gedacht dat het een hamerstuk zou zijn, maar de heer Dieleman heeft toch nog wat vragen, waarvan hij denkt dat hij er wel goed over nagedacht heeft. Hij wil dus ook wel een antwoord op die vragen. Dank u wel.

De heer Duk kan zich er op zich prima in vinden. GL had ook dezelfde verbazing als bij D66 en CU.

De heer De Groot is heel erg benieuwd naar de antwoorden.

Wethouder Fortuyn moet eerlijkheidshalve zeggen dat hij ervan uit was gegaan dat dit een soort reparatie was van een aflopende legesverordening, die in de nieuwe regeling aangepast had moeten worden. Zijn voorstel is om toch die verordening aan te nemen en dat het DB de discussie aangaat over de tarifiering. Dat is dan de inhoudelijke discussie. De heer Dieleman merkt op, dat de inhoudelijke discussie hier plaats vindt. Er is juist voor gekozen om er een collegeregelgeving van te maken en om het vast stellen van verordeningen weer bij de gemeenteraden neer te leggen. Hij wil eigenlijk geen verordening vast stellen, waarvan hij geen idee heeft wat ermee gebeurt. Moet Sinterklaas betalen als hij met zijn stoomboot aankomt in Bleiswijk? En als zijn paard aan wal stapt, moet die dan ook nog € 66,10 aftikken? Hij is heel benieuwd hoe dat gedaan wordt. Wethouder Fortuyn is blij, dat hij die tip geeft, want hij heeft ook al een paar keer illegaal het gebied betreden, begreep de wethouder. Er blijft nogal wat geld liggen. De wethouder heeft nu geen geldige verordening, want hij moet aangepast worden. Dat is even zijn punt. De heer Dieleman denkt dat de heer Machielse graag verordeningen aanneemt, waarvan hij geen idee heeft hoe die uitgevoerd worden, maar er is al geen verordening mee sinds 1 januari 2018. Wat is het probleem om dit even goed uit te zoeken en om dan een maand later de verordening vast te stellen. Wethouder Fortuyn hoort hem zeggen, dat er nu toch al niets is. Als hij het wil uitstellen, dan moet het dieper uitgewerkt worden. De wethouder heeft in principe geen geldige

verordening, daarom legt hij dit voorstel voor. Als de raad het nu vast stelt, komt het DB terug over de tarifiering, of dat nog wel van deze tijd is en of die tarieven wel een beetje in lijn liggen met elkaar. Dat is het enige wat hij vraagt. Als de commissie het opnieuw wil, dan komt het opnieuw. De heer Dieleman heeft een traditie met de wethouder over dit soort dingen, of ze vast gesteld moeten worden en of de gemeenteraad op de goede informatiepositie zit. Hij zou het heel raar vinden als de gemeenteraad een verordening vast stelt, waarvan zelfs het college niet weet hoe die werkt en hoe het uitgevoerd moet worden. Dan is de raad echt nog niet in positie om deze verordening vast te stellen. Het is compleet de omgekeerde wereld en daar past hij eigenlijk voor. Dat is ook niet wat wethouder Fortuyn zegt. De verordening is inhoudelijk niet veranderd. Hij vraagt nu om de verordening te repareren, om hem weer geldig te maken en dat er in de tweede fase met de raad over de inhoud gepraat gaat worden over de tarifiering die eraan vast hangt. Dat is zijn voorstel. De heer Dieleman merkt op, dat de tarieventabel nu vast gesteld wordt, als de verordening vast gesteld wordt. Hoe kan die nu vast gesteld worden als hij geen idee heeft of dat terechte kosten zijn of uitvoerbaar zijn of handhaafbaar is. Dan kan de verordening toch niet vast gesteld worden? Wethouder Fortuyn heeft er niets aan toe te voegen. Hij kijkt rond. De heer Dieleman vindt het college er bijna laconiek over doen, maar hij vindt het eigenlijk bijna schokkend, dat hier een verordening wordt vast gesteld, waarvan het college nog geen idee heeft of men er überhaupt iets mee kan en of het nodig is. Wethouder Fortuyn hoorde hem net suggereren dat hij niet serieus genomen wordt, maar dat zou naar hem toe ook kunnen, want er ligt een verordening die wel serieus is, want hij is effectief geweest en in werking getreden. Er is een nieuwe collegeregel, hij is niet aangepast, dus hij moet aangepast, gerepareerd worden. Dat is wat feitelijk voorgesteld wordt, zodat de wethouder in ieder geval een bevoegdheid heeft, los van het feit of het gehandhaafd wordt. Vervolgens wil de wethouder over de tarifiering praten en over de nut en noodzaak van sommige vergunningen. Dat is wat hij uit elkaar trekt. Sorry, hij weet niet hoe hij het anders moet benaderen. Hij moet het uitleggen, anders kan hij het niet uitleggen. Zeker niet om de raad te schofferen. De heer Duk denkt dat dit het moment is om nut en noodzaak vast te stellen. Als er geen nut en noodzaak is, dan hoeft dit ding niet vast gesteld te worden, want dan is er geen nut en noodzaak voor. De heer Jumelet denkt dat het nu lijkt te gaan om alles of niets. Als hij de wethouder goed begrijpt, zal men het eens zijn over 80 of 90% van de verordening. Over een deel van de verordening zijn vragen over. Is het bestuurlijk dan heel erg raar om de wethouder te volgen en om 2 maanden te geven om opnieuw te kijken naar het gedeelte waar twijfel over is? Of is het zo fundamenteel voor de CU, als het gaat om het handhaven en het opleggen van leges als zodanig? Want dan zegt hij dat hij geen verordening wil hebben, waardoor leges geheven kunnen worden. Of ziet hij het dan verkeerd? De heer Muis heeft een soort ordevoorstel. De gemeenteraad van Zuidplas heeft de verordening op 5 maart behandeld. Om met de woorden van de heer Dieleman te spreken: geen verschillende verordeningen voor hetzelfde gebied. Dan wil hij toch voorstellen, dat de wethouder in gesprek gaat, zodat alle drie de gemeenten een eensluidende verordening terug krijgen. Dank u. Wethouder Fortuyn gaat ervan uit, dat Zuidplas de verordening heeft vast gesteld, zoals het hier voor ligt. Hij is niet geamendeerd. Hier is enige discussie of het allemaal wel logisch is. Die inhoud wil hij best ter discussie stellen, want dat kan hij gewoon met zijn collega's bespreken. Hij vraagt alleen nu om hem vast te stellen in de situatie, zoals die nu is. Hij kijkt ook naar de heer Dieleman of hij daarmee kan leven. De heer Jumelet gaat als oppositie de wethouder helpen. Zou het misschien in de periode tot de raadsvergadering handig zijn dat er een advies komt, een juridisch advies ofzo, als het gaat om het voorstel van de wethouder. Vast stellen en erover praten in het DB en dan komt de wethouder wellicht met nog een aantal aanpassingen, die hij voor legt aan de raad. Hij kijkt ook schuin naar de griffie. Om het even juridisch op een rij te zetten voor een ordentelijke manier van werken. Het is ook wel een grote stap om het niet te doen. Het lijkt de voorzitter verstandig om over te gaan naar de tweede termijn om te kijken hoe iedereen er verder mee wil.

Tweede termijn

De heer Machielse gaf in de eerste termijn aan, dat het wat hem betreft ongewijzigd vast gesteld kan worden. Het is een verordening, die de raad eerder heeft vast gesteld, die nu ge-update moet worden omdat het een collegeregel is geworden. De heer Dieleman merkt op, dat de raad nog nooit deze verordening heeft vast gesteld. Het was een verordening, die het recreatieschap vast stelde, omdat de bevoegdheden overgedragen waren. Een verordening als deze heeft de raad nog nooit voorbij zien komen. De heer Machielse stelt dat de verordening voor de gebruikers van het recreatieschap geen wijziging oplevert. Voor die mensen wordt het gedaan. Nee, meneer Dieleman stelde dat de VVD onzorgvuldig verordeningen zou willen vast stellen, maar dat is zijn doel hier niet. Zijn doel is om de wethouder handvatten te geven om in ieder geval te kijken welke handhaving gedaan kan worden en welke leges binnen gehaald kunnen worden, want er is al langere tijd geen geldende legesverordening. Daarnaast juicht hij het van harte toe om de discussie te gaan voeren over de inhoud van o.a. de tarieventabel en de legesverordening, maar dat is voor hem geen reden om het nu voorliggende stuk niet vast te stellen. Wat de VVD betreft een hamerstuk. Dank u wel.

De heer Alsemgeest sluit zich geheel aan bij de heer Machielse.

De heer Muis kan ermee instemmen, met de toezegging van de wethouder dat de raad de verordening terug krijgt, dat nu vast gehouden wordt aan de eerdere verordening, want daar is geen bloed uit gevloeid, dus dat zal de komende maanden ook niet gebeuren. Dank u wel.

De heer Meester voelt er ook wel voor om het vast te stellen, maar hij wil toch wel even de suggestie van de heer Jumelet mee geven aan de griffie, dat men even kijkt naar het juridische aspect hiervan en dat de raad daar even een advies over krijgt. Daar zijn nog twee weken voor, dus dat zou best even kunnen.

De heer Dieleman bedankt de heer Jumelet voor de pragmatische benadering, want die is terecht. Hij zou hem iets anders in willen kleuren. Het gaat niet zozeer om juridisch advies, maar om de vraag of hiermee een verordening wordt vast gesteld, die überhaupt gebruikt wordt. Hij heeft nog nooit gehoord dat er leges zijn geheven voor de dingen die in deze verordening worden genoemd. Hij heeft ook nog nooit van iemand gehoord, die met zijn paard het recreatieschap in ging, die door Staatsbosbeheer werd aangehouden en € 66,10 moest betalen. Maar als dat vast gesteld wordt, dan kan dat gedaan worden. Of niet, maar dan begrijpt hij het misschien niet goed. Het gaat hem erom, dat de wethouder voor de raad nog even heel goed moet toelichten hoe deze verordening werkt. In welke gevallen worden er leges geheven? Hoe worden die geheven? Hoe worden de mensen die lege plichtig zijn daarop gewezen? En hoe wordt ervoor gezorgd, dat ze echt die betaling kunnen doen? Misschien begrijpt hij het namelijk helemaal verkeerd en is het maar voor bepaalde gevallen, maar dan vindt hij het stuk wat onduidelijk. Hij is dan benieuwd of het voor de mensen in het gebied wel duidelijk is. Maar als zou blijken, dat er een verordening moet worden vast gesteld, die niet handhaafbaar is, of die niet strookt met de werkelijkheid, dan zou hij er wel moeite mee hebben. Dus vooral de vraag aan de wethouder: probeer het verder uit te zoeken en stuur een briefje naar de raad. Dat hoeft maar een half A4-tje te zijn, niet te ingewikkeld. Als het een goed briefje is, wordt het gewoon afgehamerd. De heer Meester legt uit, dat bij leges in ieder geval een rol speelt is dat ze maximaal de kosten mogen zijn. Uit de bijdrage van de heer Muis kreeg hij de indruk dat dat niet altijd het geval zou kunnen zijn. In die zin wil hij dat er naar gekeken zou worden. De heer Dieleman heeft stukken voorbij zien komen in deze raad waar een stuk minder vragen bij waren en waarvan iedereen vond dat het niet door kon. Het is prima om het naar de raad te sturen, dan kan altijd nog beslist worden of het uitgesteld moet worden, maar dan wel met het huiswerk aan de wethouder mee gevend.

De heer Duk onderschrijft het huiswerk van de heer Dieleman volkomen. Verder zou hij wel een klein overzichtje willen zien van wat er in de afgelopen jaren aan leges per ding is geïnd. Als het lijkt dat nog nooit iemand heeft betaald voor een paard, waarom zou men dat dan in de legesverordening laten staan? Hij wil daar graag een overzicht van zien. Dank u.

De heer De Groot kan het zich voorstellen dat de verordening vast gesteld wordt, omdat het heffen van leges ook andere doelen heeft, namelijk het opwerpen van drempels of het voorkomen van allerlei zaken, die men niet wil. Hij zou er wel voorstander van zijn om de verordening vast te stellen, omdat de raad de consequenties van het niet vast stellen niet kan overzien. De heer Duk hoort hem zeggen, dat de gevolgen niet te overzien zijn als het niet wordt vast gesteld. Een jaar lang bestaan die leges al niet. Denkt de PvdA echt dat een maand uitstel ineens een enorm probleem oplevert? Dat denkt de PvdA wel volgens de heer De Groot. Gebruikers wisten niet dat het niet geldig was. Men wist niet, dat ze dat niet wisten, dus het is niet te overzien. Misschien wat ingewikkeld. Hij was juist bezig met een vraag aan de wethouder. Een voorwaarde voor het vast stellen zou zijn, dat er ook een termijn is waarbinnen het weer terug gaat naar de commissie en de raad. Niet alleen een toezegging dat het terug komt maar ook binnen welke termijn het terug komt. Daar wil hij het bij laten.

Wethouder Fortuyn merkt op, dat er nog een belangrijk onderwerp te gaan is en gezien het tijdstip wil hij twee dingen zeggen. Er is een meerderheid om eventueel de verordening vast te stellen als hamerstuk, maar dat het in ieder geval nog even besproken wordt. Hij gaat ervan uit, dat de verordening toch vast gesteld wordt. Hij doet de toezegging om even een overzichtje te geven, een quick scan, van wat er gedaan is met die leges en hoe de handhaving is. Om de gestelde vragen in een korte notitie voor de raadsvergadering aan de raad ter beschikking te stellen. Dan kan men alsnog hier de discussie aangaan, maar hij hoopt dat de verordening aangenomen wordt. De heer Dieleman zou het fijn vinden als de wethouder in zijn brief nog even kan aangeven wat nou het belang is van het vast stellen van deze verordening. Dat het belangrijk is omdat het er vroeger ook was, vindt hij niet echt een redenering. Wethouder Fortuyn heeft geen titel om te handhaven of om überhaupt wat te doen. Hij wil 3 maanden toezeggen, voor de zomer, wanneer de overbevolking het gebied in komt, dan wil hij die leges, inkomsten en handhaving goed regelen. Nut en noodzaak moeten even in beeld komen. Die toezegging doet hij in dit verband. Hij hoopt dat er over 2 weken een positief besluit over genomen kan worden.

De voorzitter hoort een toezegging van de wethouder en constateert, dat het voorstel als hamerstuk behandeld kan worden in de raad. Ze stelt nu agendapunt 5b aan de orde, inzake het afvalbeleid.

7a. Actualiteiten uit het college

De heer Kampinga zou een vraag willen stellen over RTHA. Alles was er vandaag vol van. Het komt hier op neer. Vandaag was groot in de pers dat de Tweede Kamer een voorlopig standpunt in nam, dat het raadsstandpunt lijkt te delen over RTHA. Voorlopig geen uitbreiding van het vliegverkeer ofwel handhaving van de vergunde geluidsruimte. Maar in elk geval geen verwijdering van het vliegveld, zoals sommigen willen. Provinciale Staten, onder aanvoering van bewoners tegen vliegtuigoverlast en sommige partijen, gaven meer verontrustende geluiden. Zoals de VVD in Lansingerland bepleitte dient er een afzonderlijke geluidsruimte te zijn voor politie- en traumahelikopters te komen, zoals de politie en het ziekenhuis in het rondetafelgesprek onder leiding van VVD Tweede Kamerlid Remco Dijkstra nadrukkelijk aangaven. Dat is nu ook weer bevestigd in de pers. In de pers werd tevens vermeld dat de Tweede Kamer, zoals ook door de VVD hier bepleit, ervoor open staat dat ontwikkelingen m.b.t. vermindering van overlast, stillere voertuigen en minder uitstoot, kunnen leiden tot ruimte voor het vliegveld. Dan komt nu zijn vraag. Deelt het college de conclusie, dat deze voorlopige stellingname, want er is nog niets besloten, van de Tweede Kamer goed overeen stemt met de wensen van de raad van Lansingerland? Kan de wethouder dat bevestigen? Wethouder Fortuyn zegt: ja. De heer Kampinga zegt dat de wethouder zijn vermoeden bevestigt.

7b. Actualiteiten uit de commissie

Geen opmerkingen.

7c. Verbonden partijen

Geen opmerkingen.

8. Rondvraag en sluiting

De heer Jumelet zal zijn vraag kort samenvatten, gezien de tijd. In de raad van 1 november is er een motie aangenomen over het anti-speculatiebeding. Deze heeft betrekking op de gesignaleerde trend dat nieuwbouwwoningen op basis van speculatieve doeleinden worden aangekocht en mogelijk niet langer beschikbaar zijn. Deze motie is op 20 december afgehandeld door het college, althans, volgens de lijst. Het college geeft aan, dat een anti-speculatiebeding één van de instrumenten is en dat de mogelijkheid wordt opgenomen in de te actualiseren nota grondbeleid en de te actualiseren woonvisie. De daadwerkelijke inzet wordt per project bepaald. In de motie wordt gevraagd om te onderzoeken of de situatie ook in Lansingerland speelt. Kan het college aangeven wat de conclusie van het onderzoek was? Wethouder Arends bevestigt dat eerder met elkaar is gesproken over de landelijke trend dat nieuwbouwwoningen op basis van speculatieve doeleinden worden aangekocht. In hoeverre dit ook in Lansingerland speelt, is echt lastig te onderzoeken. Eigenlijk niet te onderzoeken. Het college baseert zich dan vooral ook op meldingen en signalen van ontwikkelaars en inwoners. Op dit moment krijgt de gemeente die signalen niet. Uiteraard neemt het college de beschikbaarheid van voldoende woningen voor de diverse doelgroepen op de korte en lange termijn serieus. In de actualisatie van de nota grondbeleid is het daarom ook mee genomen. In dit beleid wordt een breed instrumentarium aangeboden, waaronder een anti-speculatiebeding. Denk hierbij ook aan afspraken over de beschikbaarheidstermijn van de woningen en de indexatie van de huurprijzen. Deze nota wordt in de commissie van april besproken en op 20 maart is er een technische toelichting op gepland. Dan de vraag over het onderzoek: het is bijna niet te onderzoeken. Dank u wel. De heer Kampinga merkt op, dat het doel van die motie was het voorkomen van prijsopdrijving door speculatieve mensen. Hier komt dus blijkbaar uit, dat daar geen zicht op is, dat het niet vast gesteld kan worden, wat ook het vermoeden al was. Wethouder Arends legt uit, dat het juist mee genomen wordt in het grondbeleid. Het wordt geregeld, dat voorkomen wordt dat er anti-speculatie is. Alleen het onderzoek naar hoe groot het probleem is, kan niet onderzocht worden. De gemeente krijgt die signalen niet. Dat is het antwoord op de rondvraag. De heer Jumelet is blij, dat het een plek krijgt in het grondbeleid en wellicht ook in de woonvisie. Hij ziet het graag tegemoet.

De heer Van Harn heeft op 22 augustus 2018 art.37 vragen gesteld m.b.t. het vrachtverkeer over de Zuidering in Berkel en Rodenrijs. Op 13 september heeft het college schriftelijk geantwoord, dat er een verkenning uitgevoerd ging worden en dat deze in het vierde kwartaal 2018 afgerond zou zijn en dat de raad daarover geïnformeerd zou worden. Wanneer mag de raad de schriftelijke beantwoording van de door het CDA schriftelijk gestelde vragen tegemoet zien? Wethouder Fortuyn bedankt de heer Van Harn voor zijn opmerkzaamheid. Dit is een ingewikkelder proces geweest. Het was een vraag, maar er zat best wel veel achter, dus het heeft iets meer tijd gevergd. De brief is in voorbereiding en komt volgende week dinsdag in het college. Nadat het in het college is geweest, zal het ter beschikking gesteld worden. Met

een week is de brief bij de raad. De heer Van Harn vraagt of de wethouder een tipje van de sluier kan oplichten. Wethouder Fortuyn geeft aan, dat het college erover besluit. Het is een collegebeantwoording. Net als het opstellen van het Nederlands elftal, dat wordt ook niet van tevoren gedeeld. De heer Van Harn wacht de brief af.

De heer De Groot heeft een vraag over de geluidschermen rond de N209, waarbij de achtergrond is dat hij niet zozeer twijfelt aan de inzet van de gemeente en het college m.b.t. het realiseren van maatregelen op de N209, maar twijfelt over de inzet van de provincie en de voortvarendheid daarvan. Hij heeft het als volgt geformuleerd. Wat is de stand van zaken m.b.t. de financiering van de geluidschermen? Hij heeft begrepen, dat de gemeente een deel hiervan financiert. Wat is het concrete aandeel van de provincie in deze financiering? Wat is de planning van de aanleg van die schermen? Er zijn enthousiaste kick-offs geweest. Wat vindt het college van het tempo van de realisering? Wethouder Fortuyn heeft de vragen tijdig gehad, dank daar voor. De stand van zaken m.b.t. financiering: het is een wat ingewikkeld verhaal. In 2014 was er inmiddels € 4,5mln ter beschikking gesteld gekregen van het bureau geluidsanering. Dat is een speciaal instituut wat financieringen doet om aan geluidbeheersing te doen. Over het ontwerp is men in gesprek gegaan met zowel Kruisweg als met Bleiswijk als met Bergschenhoek. Die € 4,5mln is toen ter beschikking gesteld voor Bleiswijk en Bergschenhoek aan de hand van een voorlopig ontwerp, omdat daar een indicatie voor was. Kruisweg is daar buiten gevallen. Kruisweg liep in de jaren daarna een beetje parallel met de HSL. De HSL loopt ook vlakbij. Men weet dat Kruisweg aan alle kanten een beetje ingesloten wordt, door de A12, N209, HSL en 380kV kabel. Met elkaar is gezegd: jongens, dat kunnen we niet maken. Met Prisma, die daar met een foodcorner van McDonalds en KFC, is gezegd dat er iets gedaan zou worden. Uit de HSL gelden is toen een miljoen vrij gemaakt via het ministerie van I&W en in overleg met de stichting Stop geluidsoverlast HSL. Hierover is overleg geweest, om een miljoen uit de pot te trekken om daar, bij Kruisweg, in gesprek te gaan, en met Prisma en de provincie Zuid Holland. De provincie Zuid Holland heeft toen € 1,4mln bij gedragen. Dat heeft het bij Kruisweg tot stand gebracht. Gevraagd wordt ook naar het tempo, waarop het e.e.a. gebeurt. De gemeente heeft dit juist opgeworpen n.a.v. allerlei gesprekken met inwoners. Er is burgerparticipatie op toegelaten. Uiteindelijk mag de gemeente het plaatsen. Waarom niet? Het zijn wegwerkzaamheden aan de provinciale weg. Met de provincie zijn diverse overleggen geweest, waarbij overeengekomen is dat het uitgewerkt wordt tot VO. Als het DO wordt en als het uitgevoerd moet gaan worden, dan neemt de provincie het naar zich toe, want dan moeten zij ook het onderhoud gaan doen en ook de organisatie gaan regelen. Dat kost heel veel tijd. In Kruisweg zouden op 18 maart de eerste handelingen zijn, maar de eerste palen staan er overigens al. Prima, ga lekker door. Bergschenhoek komt er kort achteraan. Daar zijn ontwerpaanpassingen aangebracht, wat zou kunnen leiden tot een tekort aan geld, maar dat geldt helemaal voor Bleiswijk, want Bleiswijk is een heel ingewikkeld proces. Dat komt pas in de derde fase, omdat daar een langlopende bocht is. Iedereen kent die bocht. Het kan niet tegen de weg aan gezet worden, want dan krijgt men een tunnelvisie. Ook niet iets naar achteren, want dan staat het in een watergang. Kortom, allerlei praktische problemen daar. Het zit nu wel in een fase dat het VO geaccordeerd gaat worden naar het DO. Maar wat men wel weet, is dat het aanzienlijk meer gaat kosten. Daar komt de wethouder bij de raad op terug. Hij is wel in zeer nauw contact met bureau geluidssanering, ook met de provincie. Lansingerland heeft door inspanning het zover gekregen dat er maatregelen komen en subsidie versterkt is, maar is eigenlijk van mening dat de vervuiler betaalt. Degene die de N209 in zijn beheer heeft, zou eigenlijk moeten betalen. Hier heeft de wethouder nog een hele discussie over. Hij komt erop terug, maar het proces van de geluidsschermen gaat gewoon door, want het is noodzakelijk, ook voor de leefbaarheid. Wat vindt de wethouder van het tempo van realiseren? Ja, als hij in 2014 al geld krijgt en de dingen doet en het is nu 2019, ja, wat moet hij hierop antwoorden? Ze zijn het, denkt hij, wel eens.

De heer Machielse had gedacht zijn vraag te stellen aan een andere wethouder, maar dankzij collegiaal bestuur wordt zijn vraag netjes beantwoord, waarvoor dank. In de commissie ruimte van 13 november 2018 heeft hij een rondvraag gesteld over straatverlichting Andrea Domburgsingel te Berkel en Rodenrijs. Die is toen schriftelijk beantwoord, waar hij overigens tevreden over was. Er stond in, dat op korte termijn tijdelijke maatregelen getroffen zouden worden in afwachting van permanente inrichting. Toen zat het hem toch niet helemaal lekker. Halverwege februari kreeg hij een mail van één van de inwoners daar met de vraag hoe het nu zit. Hij heeft herhaalvragen gesteld, technische vragen. Hem werd keurig netjes schriftelijk geantwoord, dat hij zich geen zorgen hoefde te maken, dat de tijdelijke verlichting al lang was gerealiseerd. Toen is hij erheen gereden, maar geen tijdelijke verlichting te bekennen op de plek zoals exact aangegeven in de eerste serie rondvragen. Dan bij deze de rondvragen. Hoe kan dit? Wat is hier gebeurd? Waarom is de beantwoording niet in lijn met de werkelijkheid, zoals hij hem waarneemt? Moet hij een bril? Hoe staat het nu wel met de realisatie, zoals inmiddels meermaals is toegezegd? Kan er een klein beetje een toelichting gegeven worden, hoe het dan met de permanente inrichting staat? Want als tijdelijk al zo loopt, dan maakt hij zich daar helemaal zorgen over. Dank u wel. Wethouder Fortuyn neemt even deze beantwoording over, zoals dat hoort in collegiaal bestuur. Anders had zijn collega hier

de hele avond gezeten voor deze ene vraag. Bedankt dat daar begrip voor is. Er is een extra lichtmast halverwege de Andrea Domburgingel en een extra lichtmast op de hoek van de Andrea Domburgingel geplaatst. De beantwoording klopt, alleen de locatie niet. Door een misverstand in de communicatie is de tijdelijke verlichting op een andere hoek geplaatst. Er was dus de veronderstelling dat het goed gedaan was, maar het is niet gecontroleerd. Dat is heel vervelend en daarom ook excuses. Dit heeft er wel toe geleid dat het vandaag opgeschaald is. Er is gezegd, dat er meteen actie ondernomen moet worden om het op te lossen. Dat gaat nu lopen. Men zit er bovenop om dit te organiseren. De permanente inrichting: het is nog steeds een ontwikkelgebied. Het is in voorbereiding. Het doel is om het zo snel mogelijk klaar te hebben, maar men heeft te maken met een aantal factoren, o.a. het opleveren van de woningen en de bereikbaarheid. De straat moet ook nog verder ingericht worden. Het is een Vinex-locatie die opgeleverd wordt. Het heeft de aandacht. Excuses van de kant van het college. Op de goede hoek komt zo snel mogelijk straatverlichting, en dan staat er op twee hoeken verlichting.

De voorzitter dankt aanwezigen voor hun inzet, voor alle beantwoordingen en voor alle vragen. Niets meer aan de orde zijnde, sluit zij de vergadering om 23.56 uur.

Verslag opgesteld door Marianne Jansen, Lothassa Secretarie, met behulp van geluidsopname.